

S. FRANCISCVS DE PAVLA.

Minimum pro magno placeat tibi: et improperium peregrinationis non audies. Eccles. 29.

SVMMA
PRIVILEGIORVM
ORDINI FRATRVM
Minimorum à Pyrrho Epiſcopo Conſentinenſi & ſummis Pontificibus Romanis conceſſorum in gratiam eorum qui ex eodem ordine confeſſionibus audiendis præficiuntur.

COLLECTA.

Et de volumine eorundem anno Domini 1573. Reuererendi P. F. Gaſparis Paſſarelli, opera Monopoli excuſſo excerpta:

Per Reuerendum Patrem, F. Ioannem Cannart Minimum, Doctorem Theologum.

PARISIIS,
Apud Ioannem Corbon è regione Eccleſiæ D. Hilarij.

1589.

Cum licentia Superiorum.

IESVS
MARIA
·S·F·de Paule naſquit Lan·1416 il comanca·
·Son ordre Lan 1436 il a veſcu 91 an il·
·mourut Lan de nr̃e Seigneur 1507 et fut·
·canonize par Leon pape le·1·de May·1519·
HF

SVMMA

PRIVILEGIORVM

ORDINIS FRATRVM Minimorum à Pyrrho Archiepiſcopo Conſentinenſi & ſummis Pontificibus Romanis conceſſorum in gratiam eorum qui ex eodem ordine confeſſionibus audiendis præficiuntur.

COLLECTA,

Et de volumine eorundem anno Domini 1573. Reuerendi P. F. Gaſparis Paſſarelli opera Monopoli excuſo excerpta:

Per Reuerendum Patrem F. Ioannem Cannart Minimum, Doctorem Theologum.

A PYRRHVS, miſeratione diuina, Archiepiſcopus Conſentinus, dilecto nobis in Chriſto Filio, fratri Franciſco de Paula, eremitæ noſtræ Conſentinæ diœceſis, tuæque cõgrega-

tionis fratribus eremitis, præſenti- B
bus & futuris, ac vniuerſis & ſin-
gulis ſalutem in Domino ſempi-
ternam.

DECET nos in officio, quo Ar-
chiepiſcopali eccleſiæ Conſentinæ
præſidemus, vigilanti cura, ſingula-
ríque ſolicitudine, circa ea quæ in C
laudem & gloriam omnipotentis
Dei (cui ſoli cura eſt de nobis, & à
quo bona cuncta procedunt) ac in
augmentum ſanctę fidei catholicę,
noſtræqueChriſtianę religionis, ac
plurimarum animarum ſalutẽ ce-
dunt, ac in multorum bonorum e-
xemplum inſudare: & quantum cũ D
Deo poſſumus, ea quæ iuſta ratio-
nabilia, ſalutifera & de iure diuino,
ac ſanctorum patrum inſtitutioni-
bus, penitus & omnino non diſcre-
pantia, gratioſè concedere, & iis fa-
uorabiliter annuere.

DVDVM ſiquidem ad tuæ ſup-

A plicationis inſtantiam, ſuper finibus & poſſe dictæ terræ Paulæ, quoddam oratorium ſeu Eccleſiã, ſub vocabulo ſancti Franciſci per te erigi fecimus: in quo diuina officia audire, ſeu Eccleſiaſtica ſacramenta recipere, & orare poſſes. Tu *Supplicatio.*
B quidem dictum oratorium, ſeu Eccleſiam cum ſingulari diligentia, vna cum paruo dormitorio fabricari feciſti, ac in dies fabricas & amplias, vitámque auſteram eremiticam, per viginti annos, vel circa, & ſanctè & iuſtè & religioſè vixiſti, ac de bono in melius ſemper perſe- *Sancta vita beati Franciſci de Paula.*
C ueraſti, prout ducis, viuis, & perſeueras de preſenti: Ibidémque Deus ſolita clementia, diuerſa & crebra miracula per te operatus eſt, & operatur in dies, propter quę multorum creuit deuotio populorum, & ad te confluit populi multitudo, multique ſub habitu eremitico, & *Miracula*

tecum viuere decreuerunt : & Deo D
continuò præſtare famulatum, &
vt tu ipſique quietius, ſanctius &
deuotius viuere & Deo feruentius
ſeruire valeatis, tu & frater Balthaſar
ſacerdos, cæteríque clerici & laïci,
Noſter habitus eremiticus vocatur. ſub habitu eremitico ibidem vitá
eremiticam ducentes: nobis humi-
liter ſupplicaſtis, vt dictum orato- E
rium, ſeu eccleſiam ſancti Franci-
ſci, ab omni alia iuriſdictione, &
Matris eccleſiæ terræ Paulæ, & ab
omni alia iuriſdictione & ſuperio-
ritate etiam noſtrà, eximere & libe-
rare, & ſub protectione ſedis Apo-
ſtolicæ totaliter relaxare, dictúm-
que oratorium, ſeu Eccleſiã vnà cũ F
omnibus iuribus & pertinẽtiis ſuis,
tibi, tuæque congregationis eremi-
ticis fratrib9, preſentibus & futuris,
conferre, & in perpetuũ concedere
& prouidere de eodem, téq; prout
ipſi ſupplicarunt, in eorũ patrem, ſu
perioré, & prioré deputare :huiuſ

A modiq; fratribus eremitis poteſtatē, bailliam, auctoritatē, & fratrem Franciſcum, & alios quoſcunque in eorum ſuperiores, & officiales canonicè eligendi dare, & concedere, tibíque & aliis per vos eligendis, omnem iuriſdictionem, & poteſtatem in ſpiritualibus, & tempo-
B ralibus, inde, & ſuper omnibus locis, perſonis, & rebus huiuſmodi, cū poteſtate, miſſas, & alia diuina officia celebrādi, confeſſiones audiēdi, Euchariſtiæ & alia Sacramenta eccleſiaſtica miniſtrandi, & recipiendi: malefactores, rebelles, & in,
C obedientes puniendi, incarcerandi, condemnādi, & abſoluendi, & pro huiuſmodi vitę obſeruantīa, ſtatuta, & ordinationes, iuri diuino, & ſanctorum patrum inſtitutionibus conſona faciēdi: & de bono in melius reformandi, ac alias opportunè in omnibus concedere, dare, &

prouidere dignaremur. D

Nos verò, qui ex vera ſcientia, & experientia, iam longo & continuo tempore te cognoſcimus, operáque tua etiam nobis manifeſta ſunt, & religioſum, & ſanctum hominem, ac Deo gratum, & acceptũ fore, & eſſe demonſtrant: conſiderantes quod bona opera, pia, charitatiua, ac Deo grata, & multis ſalutifera, inibi, & vbique per te, tuámque congregationem, feruentius ac quietius, & deuotius operari poterunt, ſi priuilegiis muniamini, ac fauoribus & gratiis proſequamini oportunis: veſtris iuſtis & ſanctis deſideriis, & ſupplicationibus annuẽtes & inclinati, huiuſmodi oratorium, ſiue eccleſiam vnà cum omnibus iuribus & pertinentiis ſuis, tibi, tuæque congregationi, in perpetuum damus, tradimus, aſſignamus, cedimus, & conferimus: ac te-

Conceſſio gratiæ.

Laus patris noſtri S. Franciſci de Paula.

E

F

Conceſſio & immunitas oratorũ ſeu cõuentus noſtri Paulitani.

A nore præſentium prouidemus de eadem: Téque inſuperiorem huiuſmodi, tuę congregationis patrẽ, rectorem, & priorem, ſeu quouis alio nomine nnncupandum damus, & deputamus: cui pręſis, ac vita & exemplis proſis, tuíſque monitis, mãdatis, & præceptis ſalubribus, omnes eiuſmodi congregationis perſonæ obedire, & parere debeant, ipſiſque tuis eremitis fratribus, te in ſuum ſuperiorem, & priorem ac vnà tecum alios quoſcunque ſuperiores, & officiales canonicè eligẽdi poteſtatem, & auctoritatem, necnon ſtatuta, & ordinationes, pro huiuſmodi vitæ obſeruantia, à iure tamen diuino, & ſanctorum patrũ inſtitutionibus, non deuiantia faciendi, tibíque & huiuſmodi officialibus, & ſuperioribus ſic eligendis omnimodam iuriſdictionẽ ordinariam, in ſpiritualibus, & tem-

S. Franciſcus de Paula ſuperior conſtituitur Minimorum.

Fratres Eremitæ vocantur.

Poteſtas eligendi ſuperiores & ſtatuta faciendi.

Iuriſdictio ſuperiorũ omnimoda in ſuos.

poralibus, congregationis huiuſmo D
di perſonarum, etiam ſi ſacerdotali, ſeu quauis alia præfulgeat dignitate, & locorum, iuriſdictionum, animalium, & rerum omnium ad te tuámque congregationem quomodolibet ſpectantium, & pertinentiũ cum poteſtate quoſcunque rebel- E
les, & inobedientes, omniúmque huiuſmodi congregationis perſonarum delinquentium peccata, delicta, & cuiuſcunque generis maleficia & crimina (prout iuris fuerit) puniendi, huiuſmodi delinquentes incarcerandi, condemnandi, diſciplinandi, liberandi, abſoluendi, ce- F
teráque faciendi, quæ in præmiſſis, & circa præmiſſa, vobis videbuntur fore neceſſaria, & opportuna, & quæ noſmet facere poſſemus. Sacerdotibus verò huiuſce congregationis, ſeu ſecularibus, vel regularibus per vos eligendis, vt miſſas a-

Miſſæ ante diẽ permiſſæ.

A tiam ante diem, & in quocunque loco, ad hoc congruo, & honeſto, cum altari portatili celebrandi: Euchariſtiam, & alia quæcũque ſacramenta eccleſiaſtica, liberè & licitè, tibi, huiuſmodíque tuæ congregationis perſonis, quoties deuotio ingruerit, & neceſſitas poſtulauerit,

Altare portatile.

Sacramentorum adminiſtratio.

B abſque quacunque ſuperioris licentia miniſtrare: ad quæ ſuſcipienda, extra huiuſmodi loca compelli nõ poſſitis, Confeſſiones audire & ab omnibus caſib9, excommunicationibus, ſuſpenſionib9, & interdictis, ac ſuper quacunque irregularitate, nobis, tam à iure, quàm à nobis re-

Confeſſionũ auditio.

Abſolutio

C ſeruatis, & permiſſis, toties, quoties abſoluendi, & diſpenſandi, votáque quæcunque permutandi, & relaxãdi ac pœnitentiam ſalutarem iniungendi, loca, oratoria quecunque & eccleſias licitè accipiendi, & retinendi, quaſcunque etiã perſonas

Votorum quorumcũque relaxatio.

Loca, oratoria & eccleſiæ cõceſſa.

eccleſiaſticas, & ſeculares, ad vos D
venientes,& moram vobiſcum trahere,& habitum quem geritis profiteri,& recipere volentes,acceptãdi, & recipiendi ad habitũ, & promiſſionem obſeruantiæ, caſtitatis, paupertatis, & obedientiæ, veſtráque huiuſmodi ſtatuta, & otdinationes,facere poſſint & valeant: ac E
poſſitis,ac valeatis,poteſtatem bailliam & auctoritatem, tenore præſentium damus,concedimus,& indulgemus, ac vobiſcum ſuper his oportunè diſpenſamus, omnibuſque priuilegiis,gratiis,immunitatibus, libertatibus & exemptionibus F
quibus fratres ſanctiFranciſci,cęterique mendicantes fruuntur& vtũtur, frui & vti, auctoritate noſtra, in ciuitate & diœceſi Conſentinẽſi,poſſitis & valeatis,huiuſmodi oratotium, ſiue eccleſiã,ac alia quæcunque loca, oratoria & eccleſias

Cõmunicatio priuilegiorum fratrum mendicantium

A per vos in poſterum acquirenda, cũ omnibus iuribus, & pertinẽtiis ſuis, eremitiſque & perſonis, rebúſque omnibus, ad vos, veſtraque loca quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, perſoniſque huiuſmodi inibi degentibus, ab omni iuriſdi-
B ctione, ſubiectione, & ſuperioritate noſtrarum eccleſiarũ, & noſtra, noſtræque Conſentinæ eccleſiæ, cęterarúmque perſonarum (ſalua ſemper quarta omnium legatorum: quam omnino nobis & ſucceſſoribus noſtris prout iuris eſt) ſoluere teneamini: ex certa noſtra ſcientia,
C motu proprio, & plenitudine noſtræ dignitatis, quantum cum Deo poſſumus, in perpetuum eximimus & totaliter liberamus: Ac ſub protectione, ſubmiſſione, iuriſdictione & ſuperioritate ſedis apoſtolicę, totaliter, ſpecialiter, & ſingulariter & expreſſè remittimus, & re-

Exemptio à iuriſdictione ordinariorũ & Eccleſiæ Cathedr.

Soli ſedi apoſtolicæ ſubiectio.

laxamus pręſentibus, perpetuis, futuríſq; tēporibus valituris. In quorū omniū & ſingulorū roboris firmitatem, & teſtimonium præmiſſorū, per manus Philippi Figadij de Buxen Cācellarij noſtri, præſentes fieri fecimus, noſtríque maioris ſigilli appenſione munitas, & noſtræ propriæ manus ſubſcriptione roboratas. Datum in noſtro Epiſcopali caſtro ſancti Lucidi, anno 1471. die vlt. Nou. quartæ indictionis ſub pontificatu ſanctiſſimi in Chriſto Patris & Domini noſtri Domini Pauli Papæ ſecundi, anno 7. Amen. D E F

Approbatio ſuperiorum priuilegiorū per Sixtum 4. cū cōmunicatione priuilegiorū F. P. de piſis.

SVPERIORA priuilegia omnia approbauit SIXTVS QVARTVS per Epiſcopum ſancti Marci, adiungēs priuilegia conceſſa fratribus patris de Piſis, cęteríſque eremitis. Romæ apud ſanctum Petrum anno Domini 1473. 13. cal. Iulij Pōtificatus ſui anno ſecundo. fol. 4.

A IDEM Sixtus quartus ratificauit omnia facta per prædictum Epiſcopum ſancti Marci, & per Pyrrhum Archiepiſcopum Conſentinum, & ordinem ſancti Franciſci de Paula, ſibi immediatè, & omnibus futuris Pontificibus canonicè intrantibus B ſubmiſit, atque iura, & franchiſias, priuilegia, conceſſiones, gratias, indulta, per prædictum Pyrrhum, dicto patri noſtro Franciſco de Paula conceſſa, ad omnes diœceſes extendit & ciuitates. Decreuítque omnes & ſingulas excommunicationum, ſuſpenſionum, & interdicti, C aliáſq; eccleſiaſticas ſententias cenſuras, pœnas & proceſſus, contra huius ordinis fratres irritas. Datum Romæ anno domini. 1474. ſexto cal, Iunij pontificatus ſui anno 3. fol. 8.

Ratificatio eorundem per eundem Sixtum.

Submiſſio ſoli papæ.

Extenſio preuilegiorum Pyrrhi ad omnes noſtras Eccleſias.

IDEM permiſit laïcis eligere ſepulturam in noſtris domibus, no-

Sepulturæ electio cũ habitu noſtro.

biſque dedit poteſtatem, ſi qui per deuotionem, in morte, requirerẽt, in habitu noſtro mori & ſepeliri, eos leuandi,& ſic per vicos deferẽdi ac ſepeliendi, diſtricti' inhibens prælatis & rectoribos ecclesiarum, ſub excommunicationis pœna, quã canonica monitioneprę̨miſſa, cõtra facientes incurrant,& à qua per alium, quàm per ſummum pontificẽ in mortis articulo duntaxat, abſolui non poſſint, ne ſic ſepeliri volẽtibus, aut ſepelientibus impedimẽtum afferant. Romæ 8. idus Sept. anno domini. 1472. Pontificatus ſui anno 2. fol. 8.

Leuatio corporũ defunctorũ.

Notet hoc illi qui cõtra Religioſos & eorũ priuilegia ſolent & priuatĩ & publicè debacchari.

A B. eodem Sixto quarto confirmata ſunt priuilegia fratrum prædicatorum,& minorum: conceſſæque indulgentiæ centum annorum viſitantibus eccleſias ſancti Eranciſci,& ſancti Dominici, in eorũ diebus feſtis,& in feſtis ſanctorũ Thomæ Aqui-

Indulgẽtiæ centũ annorum viſitantibus noſtras Eccleſias in feſto ſancti Fran.& alii ord. per cõmunica. conceſſæ.

A mæ Aquinatis, Vincentij, Catharinæ de Senis, ſancti Antonij de Padua, ſancti Ludouici Epiſcopi, Bernardini, ſanctæ Claræ, & Elizabeth quinquaginta annorum, pœnitentibus & confeſſis totidémque quadragenæ relaxationis: & facta poteſtas cuique fratri eligendi idoneum B confeſſorem, de ſuperioris licentia, qui ſemel in vita, & in mortis articulo poſſit abſoluere ab omni culpa, cum plenaria indulgentia: reſeruata tamen ordinaria poteſtate ſuperioris ordinis, cum additione vt qui habitum in morte ſumunt, C recipiant per Gardianum vel Priorem, & vt qui ſunt tertij ordinis gaudeant iiſdem priuilegiis & indulgentiis, quibus fratres. Idem ſententias ordinariorum contra fratres in ordinis diſpendium irritauit, anno DOM. 1479. Pontificatus ſui anno. 8. ſeptimo Cal. Auguſti. fol. 13.

Electio idonei confeſſoris cōceſſa cū indulg. ple. ſemel in vita & in mortis articulo.

Cōditio requiſita.

Caſſatio ſententiarum ordinarior. cōtra fratres in ordinis diſpendiū.

IDEM renouauit bullæ aureæ reſtrictionem factam fratribus de obſeruantia, circa mare magnum. Datum Romæ, die 28. Maij. 1481. Pontificatus ſui an. 10. fol. 13. D

Mare magnum.

Confeſſio permiſſa peregrinātibus & ijs qui ſunt extra conuentum.

IDEM conceſſit eiſdem fratribus, vt poſſent confiteri laicis ſacerdotibus, in caſu extra conuentum. anno Domini. 1479. ſecunda Aug. Pontificatus ſui anno 9. fo. 14. E

INNOCENTIVS octauus cōceſſa à Sixto quarto approbauit, anno Dom. 1485. 10. Cal. April. Pontificatus ſui an. 2. fol. 16.

Nomē eremitarū in nomen minorum mutatum & ſub quo Pontif.

Reg. 1. quæ erat 13. ca.

Carolus 8. Rex Fran.

ALEXANDER ſextus primam regulam approbans mutauit nomē eremitarum in nomen Minimorū, regulámque eorum primam (quæ tredecim capitula continebat) ſtatuit perpetuis temporibus valiturā, ad ſupplicationem Caroli. 8. Francorum Regis, qui eis propè vrbem Turonenſem in Galliis monaſteriū F

A ædificari fecerat, anno Dom. 1492.
Martij 4. Calend. Pontificatus ſui
an. 1. fol. 18.

IDEM cauit, pro fratribus præ-
dicatoribus, ne ad Epiſcopatum vo
cati, quos antea habebant libros, tã-
quam proprios facerent, relinquẽs
ſolum vſum, & cauens ne aliis quã
B fratribus ſui ordinis reſignarẽt. Põ-
tificatus ſui anno. 1. Neapoli 5. Idus
Maij. fol. 18.

De vocatis ad Epiſcopatum per communicat. quoad ipſorũ libros.

IDEM etiam cauit, ne pueri, &
ſeruitijs deputati prædicatorũ fra-
trum, negotiorúmque procurato-
res, & operarij, ſententiis excom-
C municationis, ſeu interdicti, publi-
catis, in terras vel perſonas in qui-
bus habitarent, tenerentur, 5. Cal.
Iulij. Pontificatus ſui anno. 1. fol. 19

Priuilegiũ communicatum pro pueris ſeruitiis dedicatis.

IDEM eiſdem conceſſit, in die
Paſchæ, & aliis, atque in articulo
mortis, miniſtrationem ſacramen-
torũ pro fratribus & ſororibus ter-

pro fratribus & ſororibus 3. ord.

tij ſui ordinis, cuiuſuis licentia ſuper hoc minimè obtenta, in quibuſvis domibus ſuis, anno Domin. 1495. Pontific. ſui, an. 4. die 30. Sept. fol. 19. D

Exeptio à iuriſdictione ordinaria.

IVLIVS ſecundus confirmauit priuilegia nobis à Pyrrho Archiepiſcopo Conſentino facta, & ſuperioribus pontificibus: exemítque nos à iuriſdictione ordinariorũ: extendítq; priuilegia memorata in omnes eccleſias noſtras, irritans omnes excõmunicationes, proceſſ⁹ cenſuras, & ſententias eccleſiaſticas contra Minimos in eorum detrimentum, ab ordinariis factas & faciendas: Idémque approbauit regulam ſancti Franciſci de Paula, contentam 13. capitulis: atque indulta & priuilegia ab Alexandro ſexto, Sixto 4. & Innocentio 8. aliis mendicantibus, & non mendicantibus facta, nobis communicauit, rede- E F

Extenſio priuileg.

Irritatio excommunic. vt proceſſum &c. cõtra Minimos.

A gitque 13.capitula in decẽ perpetuo duratura : cõmutationẽq; nominis eremitarũ in minimorũ nomen approbauit: Sanctum patrem noſtrũ Franciſcum de Paula, primarium patrem ordinis Minimorum,& inſtitutorem,ac generalem, quandiu viueret, conſtituens: atque indul-B gentias quæ concedũtur iis qui ſtationes Romanas viſitant,ad eos qui viſitabunt vbicunque eccleſias Minimorum in quadrageſima, & aliis ſtationum anni temporibus, & iis qui inibi ante altare maius, quinquies Pater noſter, & toties Aue Maria, dixerint, omnes ac ſingulas C indulgentias conceſſit,quas conſequuntur ij,qui ſtationes vrbis Romæ,&alias extra muros,pro ſtationibus deputatas, viſitant perſonaliter: eaſdémque ipſis Minimorum fratribus, indulgentias ſimiliter 5. Pater noſter. & totidem Aue Ma-

Capitula 13. regulæ in decẽ redacta.

S. Fr. Pater Minimorũ & generalis corrector conſtitutus.

Indulgentiæ ſtatio. romanarũ noſtris Eccleſiis conceſſæ.

ria dicentibus,dedit,permittens re- D
cipere eleemoſynas temporales &
perpetuas.

Vtenſiliū & rerū noſtrarū ius ac dominiū noſtrā ſibi aſcribi vult sūmus Pont ſuiſque ſucceſſoribus.

Eleemoſynarum collatio & cura.

VTENSILIA quoque, acoblationes,quarum tamen Dominiū ius,& proprietatem,ſibi, & ſuis ſucceſſoribus,retinuit,volens per officiales ciuitatum ordinarios, colligi eorum eleemoſynas, & earum curā gerere,& fratres ipſos pro eis in iudicio non contendere,ſed Præſidibus,&Rectoribus,Scabinis iuratis, & Conſulibus , cæteríſque illarum curam relinquere : Eiuſmodi eleemoſinas ſcripto redigi, & fratribus ipſis capitulariter declarari , atque in vſus domorum, & fratrum, per fratres oblatos conuerti,necnon ſuperfluas diſtribui per præfatos officiarios:Permittens huius rei gratia, ſtatui in qualibet eccleſia ſuarū domorum,truncū ſeucippum ad quotidianas eleemoſynas recipiendas:

Truncus ſeu cyppus permiſſus.

E (margin)

F (margin)

A Declaránſque ſtatuta regulæ nō obligare ad culpam, ſecundum mentem ſancti Patris Franciſci de Paula, modo iuri, & eccleſiæ, alias non aduerſarentur, voléſque vt famuli domorum noſtrarum, & eiuſdem ordinis, ſepulturam eligétes, priuilegiis ipſi ordini cōceſſis gaudeāt. *Statuta regulæ nō obligare ad culpam & quomodo.*

B IDEM excommunicauit omnes moleſtantes & inquietantes fratres huius ordinis, conceſſitq́ue Generalibus, & prouincialibus eorúmque vicariis benedicere corporalia, & alia ornamenta eccleſiaſtica ſuorū locorum, ac domorū: exceptis calicibus & patenis. *In moleſtātes fratres noſtri ord.* *Ornamentorum eccleſiaſt cōceſſa benedictio.*

C IDEM permiſit omnibus fratribus noſtri ordinis, recipere loca oratoria, Eccleſias, domos vbique *quæ ex decreto Concilij Trident. ſeſſ. vlt. de regul. capite tertio requirunt Epiſcopi licentiam priuſquam erigantur, etiam vbi decernit ſancta Sinodus, vt*

ſi aliqua ex eis nobis erepta fuerint, omnia reſtituantur. Et Eccleſias proprias poſſe per alios Prælatos, ſi ordinarij renuerint, conſecrari: necnon ipſas per proprios Prælatos ſolenniter benedici, receptas & pollutas quomodocunque, per coſdem reconciliari. D

Receptio domorũ oratoriorũ & eccl. nobis cõceſſa.

I D E M permiſit recipere fratres alterius cuiuſvis ordinis, etiam non petita aut non bene petita licentia à ſuis ſuperioribus, cum poteſtate eligendi cõfeſſorem idoneum, qui ſolueret ingredientes à quacunque ſententia excommunicationis, authoritate apoſtolica, ſi quam ob id incurriſſent: Voluitq; fundatores & fundatrices, cũ eorũ liberis procreatis & procreãdis, ſingulis Minimorũ priuilegiis gaudere. I D E M approbuit correctorium noſtrum, perpetuis temporibus valiturum. E F

Receptio fratrũ alterius ord.

Electio cõfeſſoris idonei cũ ind.

Fundatoribus noſtris indulta priuilegia.

Correctorij noſtri approb. & conf.

I D E M approbauit ſeptem capi-

A tula ordinis tertiarij Minimorum, per præfatum Alexandrum de conſilio fratrum Cardinalium admiſſa, atque vnà tres regulas noſtri ordinis approbauit,& confirmauit,quarum prima, eſt fratrum ordinis Minimorum,decem capitulis contenta:Secunda ſororum eiuſdem ordi-
B nis.Tertia vtriuſq; ſexus fideliũ,vltimámque eis manum & formam, perpetuis temporibus valituram, dedit. IDEM Abbatiſvillæ Minimorum monaſterium admiſit,necnon Epiſcopum Pariſienſem , eius conſeruatoré dedit, excõmunicans impedientes ſepulturam quorum-
C cunque defunctorum in noſtris eccleſiis, vt ſuprà.

Septem capitula tertiariorum.

Tres regulæ noſtro ordini approbatæ.

Abbatiſville monaſterium.

IDEM, confeſſiones quarũcunque perſonarum,tam religioſarum quàm eccleſiaſticarum,& ſeculariũ vbilibet audire,&illis auditis perſonas ipſas,& earum quamlibet ab-

Confeſſiones etiam ſeculariũ audire.

ſoluere, impoſita ſalutari pœnitentia, permiſit: *examen autem & approbatio ordinarij, ex concilio Trid. requiriritur.* fol. 31.b. D

IDEM abſoluit omnes eccleſias Minimorum, oratoria, domus, & loca, tam recepta, quã recipienda, cum aliis omnibus iuribus, & pertinentiis ſuis, ab omni decimarum & oblationum perſolutione, ſeu iuriſdictione, præterquam ſummorum Pontificum: idem de hortis eorum, & virgultis ſibi relictis, & legatis, ſtatuens. *Nota tamen teneri ad quartam funeralium, quæ ſoluebatur iam ante 40. annos, & ad decimas legitimè debitas, ſecundum concilium Trident. ſeſſ. 25. cap. 13. de reform.* E F

Exemptio à decimis & oblat. ac iuriſd. ord.

IDEM abſoluit fratres Minimos à noualibus, eiſdémque communicauit priuilegia maris magni, & eremitarum, necnon fratrũ quatuor ordinum mendicantium, ac ſi

Exemptio à noual. Cõmunic. priuilegio. maris ma.

ſpecialiter nomine fratrum Minimorum emanaſſent.

ITEM voluit, quòd fratres ipſi Minimi, in ſuis eccleſiis cõſtructis & conſtruendis, curialibus, mercatoribus, peregrinis, ac tranſeuntibus, & aliis quibuſvis perſonis. Eucharistiæ ſacramentum (quoties opus fuerit) miniſtrare, ac miniſtrari facere poſſent. fol. 32. b.

Euchariſtiæ ſacr. quibus poſſũt miniſtrare.

B

ITEM gyrouagos vbilibet repertos, apoſtatas quoſcunque, & quibuſcunq; literis, ac prouiſionib' apoſtolicis munitos capere, incarcerare, ac punire, & puniri facere licitè poſſe ſuperiores ordinis ſtatuit.

Gyrouagi & Apoſtata.

C

ITEM vt præfati ordinis Minimorum fratres, ſorores, & oblati necnon vtriuſq; ſexus Chriſti fideles, tertij ordinis Minimorũ eiuſdéq; ordinis conſeruatores per fratres Minimos electi, tutores & tutrices, fundatores ac fundatrices, pro cura-

tores & procuratrices, atque eorũ D
vtriuſque ſexus procreati liberi, &
procreandi, ſemel in vita, & itẽ in
morte, ſibi, ac quæcunque perſonæ
in dicto ordine receptæ, ac in poſte
rẽ recipiendæ in earundem ingreſſu,
plenariam omnium ſuorum peccatorum veniam & indulgentiã conſequantur. E

Indulgentia plenaria quibus & quando conc.

Recitantibus autem in noſtris eccleſiis ſeu oratoriis, quinquies Pater noſter, & quinquies Aue Maria, omnes ac ſingulas indulgentias conceſſit, quas (diebus indulgentiarum, omnium eccleſiarum vrbis Romæ, & extra muros, pro ſtationibus deputatarum) cõſequuntur eccleſias dictæ vrbis, & extra muros, viſitantes, prædictis diebus: F

Indul. pro recitantibus in noſtris Eccl. Pater noſt.

Extenditque iſtas indulgentias ad omnes eccleſias Minimorum, vbicumque conſtructas, vel conſtruendas: & ad omnia oratoria eorundem: necnon ad omnes fratres &

Indulgen. extenſio ad omnes ecc.

A ſorores eiuſdem ordinis, vnà cum omnibus aliis priuilegiis, indultis, exemptionibus, gratiis, fauoribus, & libertatibus, quas indulſit, & amplificauit, non obſtantibus aliis quibuſcumque, vt ſanctę memoriæ Innocentij quarti, contra exemptos, B bulla, quæ incipit *Volentes*, & Bonifacij octaui, quæ incipit *Cum ex eo*: ac Clementis quinti, quæ incipit, *Religioſi*: & Alexandri quarti, quæ incipit *Vt Abbates*: ac, Martini quinti, quæ incipit *Viam ambitioſæ cupiditatis*, Romæ apud ſanctum Petrum, an. Dom. 1506. 5. cal. C Auguſt. Pontificatus eius anno 3. *a fol.* 20. *ad* 34.

IDEM Iulius ſecundus in mari magno conceſſo mendicantibus: & communicato Minimorum ordini, decreuit Generalem correctoré electum, ſtatim à ſua electione, plenè ac liberè officiũ correctoris poſ- *Maris magni cõmunicatio.*

Cura animarũ plenaria in nos fratres corr. gen. ſe exercere, & fratres ordinis teneri ei obedire, curam animarũ ipſorum fratrum omnium, plenariã habere: fratres ab omnibus Epiſcopis ordines poſſe recipere, modò fuerint canonicè adepti gratiam ſummi Pontificis, eoſdem poſſe habere altare portatile (*requirit autem ſacrũ concilium Tridentinum ſeſſ. 22. in decreto de obſeruãdis in celebrat. miſſæ, vt nõ celebretur niſi in eccleſia, & ad diuinũ tantum cultum dedicatis oratoriis, ab ordinariis deſignandis, & viſitandis*) & morari in regionibus excommunicatorũ, & vitæ neceſſaria deponere, excommunicatos, & interdictos, religionem noſtram intrantes abſoluere: poſſe item prælatos eiuſdem ordinis abſolui à ſuis fratribus quos elegerint, cogi autem ad colligendam pecuniam, aut viſitationes, vel iudicandum vel curam monialium recipiendam, aut

Ordines recipere & à quibus poſſint frat.

Altare portatile.

priuilegia

Abſoluere excommunicatos & interd. intrantes.

D

E

F

A ad deferendas literas Archiepiſcoporum, vel officialiũ, denuntiandúque ſententias non valere, ſed poſſe ſuperiores ordinis, reuocare fratres morãtes cũ Epiſcopis: Epiſcopos autẽ ipſos, fratres de ordine nõ poſſe aſſumere, ſine ſuperiorũ licẽtia, nullúmque legatũ, niſi de latere
B ſummi Pontificis) poſſe aliquem ex noſtris aſſumere, ad ſua aut eccleſię ſuę negotia procuranda, vel ſecũ manendum, ſine Generalis aut Prouincialis correctoris aſſignatione, & niſi ordinis diſciplinæ ſubiaceat. Poſſe etiam Generales Correctores
C reuocare Prædicatores crucis, & alios ſubſtituere, nullúmque valere diſcedere ab ordine, ſine licentia prælatorum, retinentéſque eos eſſe excommunicatos Neque cuiquam ex noſtris patere aditum ad alium ordinem, ſine licentia ſummi Ponificis. Nec vllis apoſtatis, aut ex-

pulſiſprædicare,aut vllis aliis,ſimi- D
Bona engredientiũ lem noſtris habitum ferre licere. Bona incerta,quę habent ingrediẽtes,poſſe in vſum fratrum conuerti.
Sepultura mortuo. in noſtra Eccl. quomodo cõceſſa, celebratio miſſæ tem. interdicti quom. con. Neminémque in noſtris eccleſiis mortuos ſepelire,aut officiare, ſine fratrum conſenſu valere, tempore interdicti,ſubmiſſa voce, celebrare diuina nobis licere. E Bona item legata acceptare, acceptáque in alia tranſmutare, & pretium in vtilitatem conuentus cõuertere, nullíque licitum ea occupare.
Bona legata acceptare.

Abſol. conceſſa gene. & prouincialibus erga ſuos. Poſſe Generalem & Prouincialẽ ordinis, ſuos in caſibus ſedi apoſtolicæ reſeruatis(pręterquã hæreticos F relapſos,ſchiſmaticos,& qui literas apoſtolicas falſificaſſent,aut ad infideles prohibita detuliſſẽt)abſoluere

Exem. ab ord. Non tamen ab ordinariis in aliqua cauſa cogi,aut citari:neque fra-
Exem. ab exaction. tres à ſententia prælatorũ appellare: neque ſuperiores ad apices iuris ſe-

quendo

A quendos, neque fratres ad vllas exactiones teneri. Datum Romæ anno Domini 1506. quinto Cal. Aug. Pontificatus eius anno 3. *fol*. 41.

IDEM IVLIVS 2. impedientes ſepulturas in noſtris domibus ſententia excommunicationis latæ ſententiæ innodauit, atque pacta & B conuentiones de bonis ad ordinē Minimorum ſpectantibus, per correctorem generalem, aut capitulū generale, non confirmata, nullius roboris eſſe, fundatoréſque noſtros & fundatrices, procuratores, & procuratrices, ſuffragiorū ordinis parC ticipes declarauit, poteſtatémque eligendi conſeruatores, in capitulis matricum eccleſiarum nobis dedit. 29. Martij. anno Dom. 1507. Pontificatus ſui anno. 4. fol. 43.

Excom. in impedientes ſep. in noſtris domibus.

Conuentiones de bonis ord. quæ poſſit quaſſari.

Cōſeruatoris eligēdi poteſt.as

IDEM approbauit electionem patris Binet, in primum generalem correctorē, poſt S. patrē noſtrū Frā-

Pater Binet prim⁹ poſt S. p. Fran. de paula generalis corrector.

ciſcũ de Paula, multáſq; ei gratias, & ſucceſſoribus eius conceſſit, ordinẽ Minimorum omnibus aliis arctiorem & ſtrictiorẽ declarauit: ac propterea, eos qui ad aliam tranſuolarent, quíque eos reciperẽt, ſine ſpeciali ſedis apoſtolicæ licentia, excommunicationem latæ ſententiæ incurrere: Déque oneroſa miſſarũ multitudine generales diſpenſandi poteſtatem (aſſignatis pro ſingulis, aliquot collectis) habere voluit: *quod concilium Trid. pro conſcientia ipſorum in capitulis generalibus determinandum ſtatuit, ſeſſ. 25. capite 4. de reforma.* indulgentiáſque ſtationũ eccleſiis noſtris de nouo conceſſit. 27. Martij. anno Dom. 1508. Pontificatus ſui anno 5. fol. 45.

Ordo Minimorum cæterorum arctior.

In Apoſt. & transfugas atque eorum receptores.

D

E

F

I D E M rationem aſſignauit, qua poſſunt vendi bona monaſteriorũ, & alienari: conſenſúq; capituli generalis opus eſſe ſtatuit pro alienan-

A dis bonis minùs vtilibus: *De quorum legitima locatione, videbis Concil. Trid. ſeſſ. 25. cap. 11. de reform.* Atque excommunicauit impedientes eos, qui ingredi volunt religionem. Anno do. 1507. fol. 47.

Quæ poſſent vendi & alienari bona monaſteriorū

Inimpediētes eos qui ingrediūtur relig. excom.

IDEM Caietano declarauit, quod B quibus religioſis prædicatoribus, in declaratione Sixti quarti, conceſſa eſt poteſtas abſoluēdi, & diſpēſandi, licitè poſſint perpetuis temporibus abſoluere ſuos, videlicet, & diſpenſare ab omnibus & ſingulis caſibus: ac ſi prædicta bulla in Cœna C Domini, non eſſet facta, nec fieret, præterquam à conſpiratione in Romanum Pontificem. Anno Dom. 1510. die 27. Febr. pontificatus ſui, Anno 7. fol. 51.

Inte'pretatio bul. læ cœnæ Domini in caſibus ſuperius enumeratis

IDEM ad eundem Caietanum ſcribens, prohibet ne quis poſſit appellare à correctione Prælatorum, in literis datis Romæ 24. Nouemb.

Appellat. à correct. Prel. nulla.

1511. Pontificatus ſui ann. 8. fol. 52.

Receptio Minorum nobis prohibita. IDEM cauit ſub pœna excõmunicationis, ne quis Minimorũ Prȩlatos reciperet aliquem ex fratribus minoribus. Romæ die 9. Iulij. ann. Do. 1510. Pontific. ſui ann. 7. fol. 52.

priuil. fratribus tertia reg. cõc. LEO decimus declarauit, poſſe fratres & ſorores tertiæ regulæ ordinis Minimorum, gaudere priuilegiis fratrum & ſororum tertiæ regulæ ordinis Minorum de Obſeruantia. 1513. prid. idus April. Pontifi. ſui ann. 1. fol. 54.

Indulg. viſitãt. eccl. noſt. & 5. pa. noſt. ac 5. Aue Maria dicentibus cõceſſa pro certis feſt. IDEM viſitantibus eccleſias ſanctæ Mariæ, noſtri ordinis, diebus Annuntiationis, Pentecoſtes, & Aſſumptionis, pœnitentibus & confeſſis, dicentibus 5. Pater noſter, & 5. Aue Maria, conceſſit decem annos indulgentiarũ, & totidem quadragenarum.

IDEM conceſſit fratribus noſtris, dedítque eis poteſtatem abſoluen-

A di laicos, ad ſe venientes, in dictis feſtis, in ſuis domibus, ab omnibus caſibus reſeruatis Epiſcopis, & vota commutandi (exceptis ſolùm votis religionis, caſtitatis, vltramarinæ peregrinationis, necnon liminum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac ſancti Iacobi in Compoſtella) mutan- *Abſolutio laicorũ in dictis feſt.*
B do in alia pietatis opera. Romæ an. Dom. 1513. prid. non. Maij. pontific. ſui, an. 1. fol. 55.

IDEM eiſdem poteſtatem fecit audiendi confeſſiones ſuorum, & ſibi famulantium laicorum, atque ſacramenta miniſtrandi, etiam tem-
C pore Paſchali. Romæ 1513. nonis Iulij Pontif. ſui an. 1. fol. 56. *Poteſtas miniſtrãdi noſtris ſacramẽta etiam temp. paſ.*

IDEM conceſſit pœnitentibus & confeſſis, viſitantibus eccleſiam ſanctiſſimæ Trinitatis, in monte Pintio vrbis Romę, ſingulis Dominicis Quadrageſimæ, Reſurrectionis, Aſcenſionis, Pentecoſtes, Nati-

Plenaria indul di cēt. ter Paternoſt. & ter Aue Maria certis diebus. uitatis Domini, qui dixerint ter orationem Dominicam, & ter Aue Maria, plenariam indulgentiam & remiſſionem peccatorum. Aliis autem Dominicis, prædictam Eccleſiam viſitantibus 30. annos, & totidem quadragenas indulgentiarum, *Aliæ ind. 30. an. &* de iniunctis eis pœnitentiis, poteſtatem faciens correctori, deputandi *Poteſtas abſoluēdi à caſibus ſedi apoſt. reſeruat.* confeſſores pro abſoluendis caſibus, etiam ſedi apoſtolicæ reſeruatis, ad indulgentias eiuſmodi cōſequendas accedentibus, exceptis *Exceptio content. in bulla cœ. dom.* contentis in bulla cœnæ Domini, non obſtantibus quibuſcumque cōtrariis ann. 1518. Romæ calen. Iulij. Pontif. ſui anno 6. fol 71. D E F

Audiētes miſſas diebus feſtis. IDEM declarauit quod audientes miſſas diebus feſtis in eccleſiis fratrum Minimorum, ſatisfaciunt præcepto eccleſiæ. an. Dom. 1517. 13. Nouemb.

Excōm. in recurr. ad Ind. extraord. IDEM excommunicauit recur-

A rentes ad iudices extra ordinem, 28. April, 1518. atque conceſſit bona immobilia alienari, non obſtante voluntate teſtatorum: & declarauit debere noſtros religioſos ad proceſſiones ire, ſi vocentur (*idem iubet Concil. Trident. ſeſſ. 25. capite 13. de reg. excipiuntur enim ſolum perpetuo recluſi*) & B præſentari perſonaliter Epiſcopis, qui debent audire laicorum cõfeſſiones, oportere ſtatuit.

Bonorũ immob. alienat licita.

Ad proceſ. *ire quando tenetur fratres.*

præſen. ad audiẽdum conf. neceſ

IDEM declarauit audientes cõfeſſiones, non poſſe abſoluere eos qui decimas nolunt ſoluere, voluit-C que Epiſcopos congruo honore venerandos, ab Epiſcopis verò fratres charitatíue tractandos in concil. Lateranenſi. 19. Decemb. 1515. Pont. ſui an. 4. fol. 86.

Nõ ſoluentes decim.

Epiſc. congruo hon. venerandi

IDEM canonizauit B. Franciſcũ de Paula, eiúſque officium compilauit, decreuítque eius feſtum cele-

Canoniz. B. Fran. de Paula.

brandũ.2. Aprilis, Romæ 25. Martij.an. Dom. 1521. Pontificatus ſui an. 9. fol. 74. D

Feſti B. Franc. de paula approbatio. CLEMENS ſeptimus eius ſucceſſor, approbat officium & feſtum ſancti Franciſci de Paula, & ei aſſiſtentibus conceſſit centũ dies indulgentiarum. Romæ die 17. Maij. an. Dom. 1528. Põtificatus ſui anno. 6. fol. 89. IDEM feſtũ iuſſit ſub duplici per vniuerſum orbem ab omnibus obſeruari Sixtus 5. anno Dom. 1585. Pontificatus ſui primo. E

Indul. 10 annorum extenſio. IDEM conceſſas indulgentias decem annorum, & totidem quadragenarum viſitantibus eccleſias ſanctæ Mariæ Minimorum extendit ad omnes eccleſias noſtri ordinis factas & faciendas, diebus aſſignatis: & immunitates, ac poteſta- F

Poteſt. eligen. cõfeſ. ſtatem eligendorum vel conſtituẽdorum confeſſorum, in prædictis diebus Annunciationis, Pentecoſt.

A Aſſumptionis,& omnium ſancto-rum comprobauit.Romæ 22. Sept. 1532. Pontific.ſui an 9. fol. 90.

IDEM conceſſit pœnitentibus & confeſſis, qui domos prædictas diebus veneris viſitauerint, & orationem dominicam cum ſalutatione Angelica recitauerint, centum *Ind.100. dierum.*
B dies indulgentiarũ Romæ. 26. Iunij 1533. Pont. 10. fol. 90.

PAVLVS 3. eius ſucceſſor, *Priuil. & Indulgen. extẽſio ad omnes ecc.* omnia priuilegia Minimis à ſuperioribus Pōtificibus conceſſa confirmauit, & vni domui aſſignatas indulgentias extendit ad omnes
C Romæ 25. Iulij. 1540. Pontific. ſui anno. 6. fol. 93.

IVLIVS 3. eaſdem omnes immunitates factas Minimis cõfirmauit 1553. Romę 15. cal. Maij. Pont. *Confirm. immunit.* ſui anno 4. fol. 100.

PAVLVS 4. idem præſtitit. an.

Dom. 1559. 15. cal. Octob. Pontif. ſui anno 1. fol. 101. D

Prædicat. in noſtris domibus nobis conceſſa. PIVS 5. circa decretum ſeſſionis. 24. concilij Trid. cap. 4. decreuit fratres mendicantes, in ſuis domibus prædicare poſſe, quando voluerint ſine vlla contradictione, ſi à ſuis generalibus & prouincialibus ad id deputati ſint. E

Confeſ. audire. IDEM circa ſeſſionem. 23. ca. 15. confeſſiones tam intra domos quã extra, vtriuſque ſexus Chriſti fidelium, audire poſſe: ſi à ſuis prouincialibus fuerint approbati. *Conciliũ* *Examen confeſſor.* *autem Tridentinum ſeſſ. 23. cap. 15 requirit examen Epiſcopi & approbationem quam gratis dare tenetur.* F

Ingreſſus in mona. monialiũ prohibitus IDEM ſtatuit Epiſcopos in monaſteria monialium (in quæ iuriſdictionem non habẽt) ingredi, nec proceſſus contra fratres aut moniales facere poſſe. Recurrentes autem

A fratres ad Epiſcopos eiuſmodi, puniendos à ſuis prælatis. Religioſos item exercere curam animarũ, eoſdémque à quocũque Epiſcopo ordinari, & in quibuſcunque eccleſiis miſſas celebrare ante parochialem poſſe, Chriſtiq; fideles audientes B diebus dominicis & feſtis apud eos miſſas implere præceptum eccleſiæ declarauit, & ab ipſis Euchariſtiam (reſurrectionis dominicæ feſtiuitate duntaxat excepta) recipere ſine licentia ordinariorum vlla valere, neque ſub cenſuris poſſe C impediri.

Exemptio à iuriſdictio. ord.

Cura animarum.

Miſſarum celebratio.

Miſſarum auditio in noſtris domibus implet præceptum.

Euchariſt. adminiſt.

IDEM ſuſpendit interdicta (quę currebant ex ſeſſ. 25. concil. Trid. cap. 12) in feſtiuitatibus ſanctorum noſtri ordinis, & aliorum: item in aliis feſtis, quæ habent priuilegia, declarauítque ad quartam funeralium ſoluendã non teneri, (ex ſeſſ.

Quarta funeraliũ Conc. Trid. 25.cap.11.) quæ à quadraginta annis citra fundationem exiſtit. *Ius ſepulturæ.* Ius tamen ſepulturæ ſoluendum, Mendicantéſque curam animarum habentes, non teneri ad contributionem aliquam ſeminario, *Decimæ.* decimáſque, & ſubſidia, ſi quæ ab eis aliqui exegerint, aut aliqua ad eoſdem ſpectantia retinuerint, reſtituenda eſſe. D E

Proceſsiones ad quas tenemur. IDEM declarauit nos ad ſolas publicas proceſſiones (ad quas vocabimur, ſecundum tenorem concilij Triden.) teneri, quæ antiquæ ſunt, vel pro bono pacis eccleſiæ, vel pro victoria contra infideles. *Priuilegiorum communicatio* Omniáque priuilegia hactenus mẽdicantibus conceſſa, quæ ſacro Tridentino Cocilio, non aduerſantur, eiſdem conceſſit. Anno Do. 1567. 17. cal. Iulij Pontificatus ſui anno. 2. fol. 113. F

A IDEM ſuperiora priuilegia extendit ad eos qui habent bona immobilia (cuiuſmodi ſunt Minimi) qui inter mendicantes cenſentur. 1567. prim. Octob. Pontif. Anno 2. fol. 115.

Extenſio. Minimi inter mēdicantes cenſentur.

CAVITQVE ne ex ordine

B Capucinorum tranſuolarēt ad fratres Minimos, & contra 1567. Oct. 6. Pon. 2. fo. 116.

Patres. Capucini ad Minimos trāſuolare & cōtra prohibentur.

ET expreſſè Minimorum ordinem inter mendicantes eſſe cenſendum declarauit, necnon omnia aliis conceſſa priuilegia, eiſdem con-

C firmauit. Romæ 9. Nouemb. 1567. Pontif. 2. fol. 118.

CASSAVITQVE facultatē recipiendi fratres alterius ordinis, vna cum indulgentiis ſuper hoc factis, omnia reuocans ad ius commune. Romæ 1569. prid. idus, Oct. Pont. 4. fol. 121.

Reuocatio priuilegiorum ad ius comm.

IDEM ſuper decreta ſacri concilij Tridentini declarauit ſe velle, vt liceret Epiſcopis omnes futuros fratres confeſſores, laicorũ ſeu ſecularium examinare, etiam ſi ſint graduati in Theologia, ſemel autẽ approbatum, ab eodem examinãdum non eſſe. A ſucceſſore tamen poſſe examinari ſtatuit: Cauítque ne abſque ſpeciali, in poſterum, licentia, & approbatione ab ordinariis, ſæcularium confeſſiones audire regulares præſumant, declarãs alioquin irritum fore quod ſecus fiet, 1571. 8. Idus. Aug. Pontif. ſui anno 6. fol 122.

Examen confeſſor.

D

E

IDEM, monialibus nouitiis, in articulo mortis, conceſſit, poſſe profeſſionem (ſi in debita fuerint ætate) facere, in manu ſuperiorum ſuorum, cum indulgentiis, ad animæ ipſarum conſolationem.

profeſſio monialiũ in articulo morti.

F

A Romæ 23. Auguſt. 1570. Pontif. 5. fol.124.

IDEM declarauit prælatos abſoluere & diſpenſare poſſe, in ſuos fratres ſicut Epiſcopos,in clericos. Anno. 1571. 21. Iulij. Pontificatus ſui. 6.fol.128. *Prælatorū poteſtas abſoluendi fratres quanta.*

Hæc autē de poteſtate Epiſcoporum B *habet Concilium Trid.ſeſſ.24.cap.6. de refor.Liceat Epiſcopis,in irregularitatibus,& ſuſp.omnibus,ex delicto occulto prouenientibus (excepta ea quæ oritur ex homicidio voluntario,& exceptis aliis, deductis ad forum contentioſum) diſpēſare. Et in quibuſcunque caſibus occultis,etiam ſedi Apoſtolicæ reſeruatis,de-* C *linquentes quoſcunque ſibi ſubditos, in diœceſi ſua, per ſeipſos, aut vicarium ad id ſpecialiter deputandum, in foro conſcientiæ gratis abſoluere; impoſita pœnitentia ſalutari. Idem in hæreſis crimine in foro conſcientiæ,eis tantum,non eorum vicariis ſit permiſſum.* *Epiſcoporum poteſtas circa abſolutionem in caſibus.*

GREGORIVS XIII. confirmauit clauſuram monialium ſecundum ſacrum Concilium Trid. ſeſſ.25.cap.5.de regul. & ſecundum bullam Pij 5. Declarauítque cõuerſas, (quæ profeſſæ ſunt) debere ſub clauſura cõtineri. Cauítque ne moniales habeant oſtium, per quod ex monaſterio poſſit aditus patere in earum exteriorẽ Eccleſiam. Romæ 1572.3.cal.Ianuarij. Pontif.ſui an.1. fo.133.

IDEM derogauit omnibus indulgentiis, & cet.factis & conceſſis contra ius commune: omniáque ad illud, & ad ſacrum Concilium Tridentinum reduxit, tam pro mendicãtibus, quàm pro aliis. Romæ an. Domini 1573.calend.Mar. Pont.ſui an.1.fo.135.

IDEM publicari iuſſit & tranſcribi bullam Cœnæ Dominicæ, anno

A no Domini 1573. & omnes confeſ-
ſores ſingulis annis audire vel lege-
re, & memoriæ mandare.

IDEM Gregorius xiij. ad vberes
fructus Eccleſiæ, pręmiſſa ac omnia
& ſingula alia priuilegia, immuni-
tates, exemptiones, libertates, pre-
rogatiuas, fauores, conſeruationes,
B declarationes, facultates, diſpenſa-
tiones, gratias, conceſſiones, indul-
gentias, & indulta ſpiritualia, & tẽ-
poralia, etiam per modum cõmu-
nicationis, & extenſionis, inter ſe
& cum aliis ordinibus mendicanti-
bus, & non mendicantibus, eiſdem
fratribus ordinis Minimorum, &
C eorum Eccleſiis, ac ipſis moniali-
bus eiuſdem ordinis (quatenus ſunt
in vſu, & ſacris canonibus & decre-
tis ſacri Concilij Tridẽtini non ad-
uerſantur) approbauit, & innoua-
uit: perpetuámque roboris firmita-
tem obtinere voluit, & firmiter ob-

ſeruari: Illíſque vti, frui & gaudere, quãdo ac quoties opus fuerit, poſſe ac debere, in iudicio, & extra, etiam in foro conſcientiæ, in omnibus & per omnia decreuit, non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis; Etiam Generalis Concilij Lateranenſis vltimo celebrati. Romæ apud S. Petrum ſub anulo piſcatoris, die 10. Octobr. anno 1575. Pontificatus ſui anno 4.

QVONIAM hactenus nonnulli in dubium reuocarũt, an verba iſta prædicti breuis. S.D. videlicet, *ſacris canonibus & decretis Concilij Tridentini* debeãt legi diſiunctim, referendo ea ad ſacros Canones, contentos in corpore iuris cõmunis, & non ad eos, qui continentur in lib. canonum prædicti Concilij Trident. bonum duxi ad tollẽdum eorum ſcrupulum, hoc loco in me-

dium afferre ea, quę R. Pater Paſſarellus ſcripſit ſuper hoc dubio, in ſcholiis ſuis, ſuper decreta quorumdam actorũ generalium noſtri ordinis, vbi ſic ait.

PROPTER priuilegia noſtri ordinis nouiter confirmata, à Greg. 13. *ſub clauſula*, quatenus ſunt in vſu, & ſacris canonibus & decretis ſacri Concilij Trident. non aduerſantur, *decepti ſunt nonnulli putantes per eã clauſulam (quatenus appellat ad ſacros canones,) intelligi debere de ſacris canonibus, clauſis in corpore iuris communis, & ſic per conſequens, priuilegia ipſa reducta eſſe ad canones iuris communis, quæ ſi vera eſt intelligentia, vana vtique eſſet eorum confirmatio, cum regulariter natura priuilegiorum, ſit aduerſari iuri communi, eò quòd, ideo dicuntur priuilegia, quia ſunt priuatæ leges conceſſæ à Principe, contra ius commune. Vlterius, Papa ſibi contradiceret,*

Pa. Paſſa. in ſchol. Cap. de vallore priuile. f. 87

c. priuil. d. 3.

quia tum in fine dicta noua confirmationis, ſpecialiter illius conceſſa fratribus Minoribus de obſeruantia, ponit multas clauſulas, & non obſtantias, quibus in ſpecie derogat variis & diuerſis conſtitutionibus iuris communis, & tandem omnibus in genere, ad effectum conualidandi ipſa priuilegia, ſi non intenderet, etiam quatenus aduerſantur ſacris Canonibus iuris communis; manifeſtè appareret ſua contradictio, quod quia abſurdum eſt, ideo minimè dicendum: ea igitur verba poſita in dicta clauſula, quò ad ſacros Canones, ita oportet intelligi, vt res de qua agitur, valere poßit, potius quam perire: Maximè, quia mēs ſummi Pontificis in ea noua confirmatione, manifeſtè apparet, etiam in prohemio ipſius eſſe firmiora, & non infirmiora facere priuilegia ſuorum prædeceſſorum: propterea, quatenus referuntur ad ſacros canones, intelligenda ſunt dicta verba non appellare ad canones conten-

c. Dudum de preben. in 6. c. Abbate de ver. ſignifi.

tos & clauſos in corpore iuris comunis, ſed tantum ad contentos in corpore ſacri Concilij Trident. quibus duntaxat, omnia priuilegia Mendicantiũ ſuccũbunt, ſe d in cæteris omnibus, ex decreto eiuſdem Concil. firma manent, & illæſa, etiam quatenus aduerſantur ſacris Canonibus iuris communis. Hæc prædictus Pater Paſſarellus.

ALIA PRIVILEGIA COLLECTA A PATRE A. STEPHANO,

ex libellis bullarum, quos reperies in fine Actorum Generalium noſtri ordinis Minimorum, & Scholiorum P. Paſſarelli, quæ præfatus P. A. Stephanus cum aliis præcedentibus priuilegiis, edidit in lucem, poſt obitum R. P. Ioannis Cannart.

Officium protectorũ noſt. or. & quod non debẽt impedire quin ſuperiores liberè ſuo fungantur officio.

SIXTVS QVARTVS prohibuit protectoribus noſtri ordinis, ne præſumant quæcumque ordinata, ſtatuta, ſeu diſponẽda, per generalia, vel prouincialia, aut cuſtodialia capitula, infringere, reprobare, corrigere, ſuſpẽdere, diſpenſare, ſuper ipſis, ſeu contra ea vel eorum aliquid, quomodolibet immutare, niſi contra præmiſſos articulos, in

regula contentos, vel aliquem ipſorum, exiſteret manifeſtè, aut quemcunque prælatum, ſeu officialem dicti ordinis, ſeu alicuius loci eiuſdem, quocunque nomine nuncupetur, ponere, ſeu inſtituere, aut deponere, deſtituere, ſeu priuare, aut à ſuo officio ſuſpendere, ſeu impedire, ſuper eius libero exercitio, quouis modo, aut aliquem fratrem ordinis, ad lectoratum, aut quamcunque lecturam, ſeu ſtudium, vel gradum promouere, aut promotos ab eis remouere, ſeu etiam reuocare, aut de loco ad locum mittere, aut mutare, ſiue alicui fratrum eorumdem, eundi ad quodcumque monaſteriũ, vel locum alium, aut Dominum, vel aliquam perſonam, licentiam impartiri. Et ne inſuper in quemuis ſingularem fratrem dicti ordinis, de quocumque crimine vel delicto punire, vel à pœna, ſeu pœ-

nitentia liberare, aut eam minuere, augere, vel immutare, aut etiam alicui fratri locum, Cameram, cellam, libros, vel alias res dicti ordinis, cōcedere, vel eius vſui deputare, aut quæcumque per Prælatos eiuſdem ordinis, aut alios, deputata, quomodo libet mouere, nec etiam de rebus, aut correctione fratrum (niſi in caſibus præmiſſis) contentis in præfata regula, ſeu eorum aliquo, ſe aliquatenus intromittere, quouis modo, ita quod dictus ordo, ſeu fratres eiuſdem ordinis, in nullo ſubſint futuris Protectoribus, niſi dumtaxat in caſu, in quo ipſorum fratrum communitas, vel generale capitulum (quod abſit) à prædictis articulis, vel eorū aliquo deuiarent. Alioquin, ſi ſecus fecerint, id decreuit irritum & inane: & nihilominus, fratres quo cōtra huiuſmodi inhibitionem quicquam

impetrabũt, ſeu poſt inhibitionem eiuſmodi, vtentur, etiam per alios impetratis, mandauit præfatus Sixtus quartus, vt puniãtur illis pœnis, quibus eſſent pro grauibus culpis, ſecundum ſtatuta dicti ordinis puniendi, & ſint nihilominus actibus priuati legitimis, & à ſuis, ſi quæ habent ſuſpenſi officiis ipſo facto: datum apud pontem Sorgiæ Auinionen. diœceſis. 6. Calend. Iunij. Pont. eius anno tertio.

GREGORIVS XI. approbauit prædictas literas, ſicut patet in bulla data Romæ 1572. quarto Cal. Feb. Pont. eius anno 2. fol. 5.

Approbatio reg. & declaratio dubiorũ.

IVLLIVS II. per breue directum Reuerendo Patri, Fratri Franciſco Binet, qui primus, poſt Beatum Franciſcum à Paula, generalatus officio functus eſt, approbauit confirmationem regulæ noſtrę, & declarationẽ dubiorum eius fa-

ctam,per Card.Senogallien.authoritate Apoſtolica declaratorum, ad inſtantiam patrum, primum cap. Religionis Romæ celebrantium, nec non prohibuit nobis cantare cum notulis, & mulieribus ingredi monaſteria noſtri ordinis, iuxta præſcriptum Regulæ noſtræ. Dat. Romæ 20.Decemb.1580.Pont.eius anno 6.ſol.9.

Poſſunt ſuperiores prælati ſcandalo, & incorrigibiles condamnare ad triremes.

CLEMENS VII. R.Patribus Generalibus, nec non aliis ſuperioribus Prelatis noſtri ordinis,de Collegarum eorum conſenſu, fratres ſcandalozos & incorrigibiles, iuxta criminum & delictorum per eos perpetratorum, qualitates, ad triremes, perpetuò, vel ad tempus,abſque aliqua iudicum Eccleſiaſticorum, vel ſecularium, ſuper eiſdem criminibus, & delictis, cognitione,vel ſententiæ prolatione, detrudendi, & condamnandi,

ſeu detrudi, & condamnari faciēdi, licentiam & facultatem conceſſit. Dat. Romę 29. Aug. 1529. eius Pont. anno ſexto fol. 17.

PAVLVS III. reuocauit quaſdā literas Apoſtolicas, de quibus fit mentio in primo cap. Ianuæ celebrato art. 34. 37. & 38. confirmauitque acta capit. Paulæ, declarauit præterea, omnes religioſos ordinis Minimorum, tam ſuperiores, quàm ſubditos, obligari ad obſeruantiam actorum prædicti cap. Dat. Romæ 27. Martij 1536. Pont. eius. anno ſecundo. fol. 18. *Omnes religioſi te nentur ad obſer. cap Paulæ.*

PIVS V. reuocauit omnes facultates, & licentias ingrediendi monaſteria, ac domus Carthuſienſium, & aliorum quorumcumque Regularium, ordinis etiam mendicantium, quibuſuis mulieribus, cōceſſas. Atque diſtrictè prohibuit præfatis mulieribus, prædictas fa-

cultates & licentias prætendentibus, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, poſtquam harum literarum notitiam habuerint, à qua non poſſint, niſi à Roma. Pōti. qui pro tēpore fuerit, abſolui, præterquam in mortis articulo, ne dictas domos, & monaſteria ingredi audeant. Ipſis verò Monaſteriorum & Conuentuum Abbatibus, præpoſitis, Prioribus, & aliis Præſidentibus, quocumque nomine vocentur, & eorum Monachis, Canonicis, & fratribus, ſiue mēdicantibus, ſiue non mendicantibus, præcepit ſub priuationis officiorum, & inhabilitatis in poſterum ad illa, & alia omnia, & ſuſpēſionis à diuinis, ipſo facto, ſine alia declaratione, incurrendis pœnis, ne eas introducere, admittere-ve præſumant. Nonobſtantibus prēmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtoli-

Priuatio ſuper. permit. mulieribus ingredi monaſteria.

cis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ 29. Octob. 1566. Pont. eius anno primo fol. 22.

IDEM motu proprio cauit, quod de cætero ad capitulum generale Ordinis noſtri, non teneantur accedere Collegæ Prouincialium, nec duo commiſſi Prouinciæ, ſed tantum Prouincialis, cum vnico commiſſo cuiuſlibet Prouinciæ: Et quod in poſterum non celebrentur capitula Prouincialia inter media, niſi duntaxat per ſingulos prouinciales cuiuſlibet prouinciæ, vnà cū quatuor deffinitoribus, ſeu pluribus, aut minoribus numeri, prout prouinciali, & Correctoribus, ac commiſſis capitulum prouinciale primi anni, pro tempore celebrantibus, viſum fuerit, capitulariter eligendis. Dat. Romæ 27. Maij. 1568. Pont. eius anno tertio fol. 23.

P. prouincialis cū vnico comiſſo duntaxat debet accedere ad c. gent.

GREGORIVS XIII. ſta-

In impedientes viſitator. & appellantes ad tribunalia ſecularia.

tuit quod R. Pater Generalis Ordinis Minimorum, ſancti Franciſci de Paula, poſſit deputare quoſcumque viſitatores in omnibus prouinciis, & quod appellãtes ad tribunalia ſecularia, ſint excõmmunicati, etiam ſe opponentes Viſitatoribus ab eo miſſis, ſeu deputatis. Item declarauit non ſolúm contra faciẽtes, verum etiam eorum fautores, directè vel indirectè, eaſdem pœnas incurrere, & nolle impedire, quin grauati, vbi opus fuerit, ad R. Patrẽ Generalem Correctorem, & dicti Ordinis protectorem, ſeu ad ſuam ſanctitatem, & pro tempore exiſtẽtem Rom. pont. recurſum habere poſſint. Datum Romæ 27. Martij. 1576. pont. eius anno quarto in fine Scholiorum. P. Paſſarelli fol. 120.

Quomodo filij Iudeorum &

IDEM abrogauit decretum 14. cap. Generalis Foroiulij primo celebrati, quo cauetur, vt nullus de

genere Iudæorum aut Mahumetanorum, in noſtrum Minimorũ ordinem recipiatur, & voluit, vt iis qui ex præfatorum Iudæorum, aut Mahumetanorum genere deſcendunt, nullatenus deffectus generis huiuſmodi, quominus in ordinem recipiantur, & ad conſequendas in dicto ordine dignitates, gradus, & officia religionis, nocere poſſit, vel debeat. Pręcepit etiã, vt filiis & deſcendentibus hęreticorum conuerſorum, & Eccleſiæ vnitati reſtitutorum, pariter minimè circa præmiſſa quicquam obſtet. Quo verò ad illos qui ex Iudæis, eo quod poſt baptiſma ab eis ſuſceptum, iterum à fide catholica receſſerint, per ſententiam in foro eccleſiaſtico latam, damnatis, Mahumetanis item, & hęreticis ſimiliter damnatis, viuis, vel defunctis. vel quorum oſſa, vel ſtatuæ combuſtę ſunt, originẽ du-

Mahumetanorũ ac hæreticorũ conuerſorũ poſſunt ord. noſtr. aſcribi.

cunt, per lineam paternalem, vel maternalem, vſque ad quartam generationem incluſiuè, in præfatum ordinem noſtrum recipi & admitti non poſſe. Nonobſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis. &c. Dat. Romę. 1. Augu. 1583. Pont. eius anno duodecimo. in fine ſcholiorum P. Paſſarelli. fol. 122.

Ind. plena conceſ. in die feſt. S. Franc. de Paula.

IDEM ad augendam fidelium religionem, & animarum ſalutem, celeſtibus Eccleſię theſauris pia charitate intentus, omnibus vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus, verè pœnitentibus, contritis, ac ſanctiſſima communione refectis, qui ſingulas Eccleſias monaſteriorum, ſeu domorum fratrum ordinis Minimorum ſancti Franciſci de Paula, vbicumque conſtitutas, die feſto eiuſdem S. Franciſci de Paula à primis veſperis vſque ad occaſum ſolis eiuſdem

iuſdem diei, ſingulis annis deuotè viſitauerint, & ibi pro Chriſtianorum principũ concordia, hæreſum extirpatione, ſanctæque matris Eccleſiæ tranquillitate, pias ad Deum preces effuderint, quoties id fecerint, toties plenariã omnium peccatorum ſuorum indulgentiam cõceſſit, & elargitus eſt. Contrariis nõ obſtantibus quibuſcumque, &c. Dat. Romæ 1. Aprilis. 1579. pont. eius anno ſeptimo. In fine ſcholiorum. P. Paſſarelli fol. 125.

ALIA PRIVILEGIA viuæ vocis oraculo noſtro Minimorum ordini conceſſa, quæ ex præfatis R. P. Paſſarelli libellis depromptа ſunt.

IVLIVS II. viuæ vocis oraculo, declarauit decem dubia regulæ noſtræ, ac Correctorij, ſicut patet ex literis R. D. Card. Senogallien. in primo capitulo noſtri Ordinis Minimorum Romæ celebrato, authoritate Apoſtolica præſidentis. Dat. Rom. 15. Februa. 1508. Pont. prædicti Sanctiſſ. D. N. Papæ anno 5. in fine act. general. fol. 9.

IDEM approbauit coronā clericalem, quam deferimus, iuxta tenorem expreſſum in noſtra regula, nec non certam profeſſionis formam, à ſingulis eiuſdem ordinis Tertiariis

ſuo tempore emittendi, ſicut patet ex literis Reuerendiſs. D. Bernardini, Tituli ſanctæ Crucis in Hieruſalem. S. R. E. Preſbyteri Car. Patriarchæ Hieroſolymitani, noſtriq; ordinis protectoris. Dat. Romæ in conuentu noſtro ſanctæ Trinitatis in monte Pincis. 1508. 4. Feb. ibidem. fol. 10.

ADRIANVS II. viuæ vocis oraculo, declarauit Fratres noſtri ordinis, poſſe abſque vllo conſcientiæ ſcrupulo teſtudines ſiue tartarueas comedere, quemadmodum apparet ex literis. R. D. Laurentij Tituli ſanctorum quattuor Coronatorum. S. R. E. Preſbyteri Card. Dat. Romæ. 14 April. 1524. Pont. S. D. Clemẽtis ſeptimi, anno primo. ibidem. fol. 15.

PAVLVS IIII. declarauit ſuperiores ordinis noſtri, non obligari ad recipiendum quoſcumque

Apoſtatas, ſine diſcrimine, & abſq; vllo delectu, ſed eos tãtum, de quibus emendatioris vitæ propoſitum concipiunt, & ſperant quod noſtræ Religioni erunt bono vſui. Quos præterea, ſtatuit imprimis, oportere cogi ad renuntiandum omnibus & ſingulis Apoſtolicis literis, contra profeſſionem, ſuam vel quouis modo, contra regularem obſeruantiam, in forma Breuis, vel etiã plũbatis, aut ſacræ pœnitentiaræ Apoſtolicæ, ac quibuſuis priuilegiis, & exemptionibus, per eos impetratis: præſtito etiam per eos iuramento, in manibus Generalis, vel Prouincialis, aut eorum, quibus commiſerint, quod talia, aut ſimilia impetrare numquã attendabunt, ſed in ſtatu profeſſionis ſuæ, cui per ſolemne votum ſe addixerunt, poſt hac ſtabunt, & perſeuerabunt, iuxta regulæ ſtatutorum ordinis exigentiam,

Cæterum, declarauit huiuſmodi Apoſtatas, (vt præmiſſum eſt) receptos, & Religioni iterum inſertos, actiua & paſſiua vocibus, iuréque ſuæ primogenituræ, nec non publica ad populum prædicatione, & confeſſionis ſęcularium audientia, priuatos eſſe, & per nullos ſuperiores, nec etiam per Generale, ſeu prouinciale capitula rehabilitãdos, donec ad minus per quadriennium, bene & laudabiliter ſub Correctionis & diſciplinę ferula, patiẽter & humiliter vixerint. Quoquidem quadriennio ſic expleto, poterũt ex huiuſmodi generalis vel prouincialis Capitulorum duarum ex tribus partium vocalium accedente conſenſu, rehabilitari, & ad omnes & ſingulos Religionis legitimos actus reſtitui, dummodo tempus quo manſerunt extra Religionem, inter ſuæ profeſſionis annos

non computetur, ſicut patet ex literis Card. Alexand. Dat. Romæ. 10. April. 1559. Pont. prædicti S. D. Pauli 4. anno quarto. Ibidem. f. 20.

DECLARATIO S. D. N. D. GREGORII XIII. EX SENTENTIA

Congregationis Concilij Trident. ſuper ingreſſu certarum mulierum ad Conuentus ordinis Minimorum, petita à R. P. Fratre Andrea Amodeo, tunc Zeloſo Italiæ.

ILLVSTRISSIMI, & Reuerendiſſimi Domini. Dubium tale eſt: Per regulã noſtrã Minimorũ ordinis, cauetur *ne ſuperiores mulieres aliquas in noſtri ordinis Conuẽtus nullatenus intrare permittãt. Verumtamen, ſingulæ Dominæ, de ſtirpe*

In fine ſchol P. Paſſarelli pag. 125.

Regia procreatæ, ac etiam omnes huius ordinis fundatrices, quæ locorũ eiuſdem ordinis ſepta communiora videre poſtulauerint, eadem, honeſtè cum ſua comitiua intrare ac deuote viſitare tollerentur. Huic autem derogatum eſſe videtur, quemdam per motum proprium Pij V. quo prohibetur mulieribus cuiuſcumq; ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, ac quacumque dignitate ac præeminentia prædi- tis, quaſcunque facultates & licentias, ſibi à ſede Apoſtolica conceſſas prætendentibus, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, ne mõnaſteria, ac domos Carthuſienſium, & aliorum quorumcumque Regularium ordinum, etiam mendicantium, ingredi audeãt: & ipſorũ Monaſteriorum & Conuentuum ſuperiores, quocumq; nomine nũcupentur, qui eas introducere, admittere-ve præſumunt, ipſo

facto priuentur ab officiis, quæ in præſentia obtinent, & inhabiles in poſterum ad illa, & alia omnia, ac ſuſpenſi à diuinis, remaneant. Dubitatur igitur, an vigore noſtrę Regulæ, mulieres pręfatæ de ſtirpe Regia procreatę, intrare abſque ipſarum, & dictorum locorum Superiorum pœna, poſſint, vel per allegatum motum proprium, ſit penitus, quo ad hoc, noſtræ Regulæ derogatum.

Illuſtriſſimarum & Reuerendiſſimarũ D.D.V.V. deditiſſimus, & Orator F. Andreas Amodeus, Zelozus Italiæ Ordinis Minimorum ſancti Franciſci à Paula.

Reſponſio ſanctiſſimæ Congregationis hæc eſt. S. D. & etiam ex ſententia Congregationis Concilij, declarauit non cenſeri derogatum, quo ad Reginas, vel

fundatricas duntaxat.

Franciſcus Card. Altiatus.

Præſens copia fuit extracta à proprio originali, & concordat. Die 21. menſis Nouembris 1577.

Simon Gugnettus, Curiæ Illuſtriſſimi D. ſuæ ſanctitatis Vicarij Notarius. In fidem.

CONCESSIO NOBIS FACTA PER communicationem.

SEquentia priuilegia habentur inter priuilegia fratrũ prædicatorũ, quæ excuſſa ſũt Romæ, apud Antoniũ Bladum, impreſſorẽ cameralẽ: Inſtrumẽtum autem ex quo hæc collegimus, ſubſignatum eſt, tanquam veriſſimum, per Andream Gerardum, Notarium Cameræ Apoſtolicæ, & ad P. Antonium Stephanum tunc prouincialem Minimorum in Prouincia Franciæ per R.P. Ioſephum Teleriũ, Roma Pariſios miſſum, clauſum atque ſigillatum ſigillo R.C.F. Alberici Proth. Cam. ap. Gen. aud. quod ad perpetuam rei memoriam ſeruatur in Nigeonenſi conuentu prope Pariſios.

A EVGENIVS IIII. monachis de obſeruantia ſanctæ Iuſtinæ ordinis ſancti Benedicti, Romanæ Eccleſiæ immediatè ſubiectis, permiſit ordines recipere à quocũque antiſtite Catholico, gratiam & communionem ſanctæ ſedis apoſtolicæ
B habente, abſque licentia diœceſani, miſſas celebrare, veſtes benedicere: De ſuperioris ſui conſenſu, in articulo mortis, confeſſorem idoneũ, quem voluerint eligere, qui eos plenam ſemel tantum in mortis articulo, corde contritis, & ore confeſſis, abſolutionem in ſinceritate fidei, & vnitate Eccleſiæ Romanæ
C ac obedientia & deuotione permanentibus, dare poſſint. Atque licentiam eis ante diem, & vſque ad nonam celebrandi dedit. Necnon tẽpore interdicti, ianuis clauſis, in locis prohibitis ſacro adeſſe permiſit. Eiſdem deputatis à ſuis ſuperio-

ribus,ad audiendas confeſſionesſe- D
cularium, tribuens poteſtatem ab-
ſoluendi perſonas per deuotionem
ad ſe venientes, ab omnibus & ſin-
gulis peccatis, præterquam ſedi a-
poſtolicæ duntaxat reſeruatis, nec-
non à quibuſcunque ſuſpenſionũ,
excommunicationum, & interdi- E
cti ſententiis, aliiſque eccleſiaſticis
cenſuris & pœnis à iure, vel ab ho-
mine latis: iniuncta ſalutari pœni-
tentia. Inſuper & vota omnia per-
mutandi, & in omnibus ac ſingulis
caſibus, etiam ordinariis: aut per
ſinodales ſeu prouinciales conſti-
tutiones reſeruatis, cum eis diſpen- F
ſandi, exceptis cenſuris, pœnis, vo-
tis, & caſibus, de quibus eſſet meri-
to ſedes apoſtolica conſulenda: o-
mnibúſque ad eoſdem per deuo-
tionem recurrentibus, ſacramentũ
Euchariſt. miniſtrãdi. Idẽ cũ eiſdem
in defectu natalium, vt ad ſacros

A ordines, & prælaturas promoueri poſſent, diſpẽſauit. Et quicquid cõtra eorũ ſtatuta tentatũ eſſet, irritum & nullum eſſe voluit. Anno Dom. 1436. prid. cal. Iulij. pontif. ſui an. 6. fol. 251. 252. 253. 254.

SIXTVS IIII. in confirmatione priuilegiorum fratrũ prædi-
B catorum, licentiam eis dedit, officiendi tempore interdicti, & eodẽ tempore ſacramẽta ſuis miniſtrandi, atque commorandi in terris excommunicatorum, & neceſſaria vitæ ab eis depoſcendi, tribuens poteſtatem ipſis magiſtris, prioribus,
C prouincialibus, & conuentualibus, necnõ fratribus dicti ordinis, quos ipſe magiſter, priores, prouinciales, & conuentuales habuerint, pro tẽpore in confeſſores, abſoluendi ipſos (magiſtrum videlicet, priores, prouinciales, ac conuentuales) ab exceſſibus & cenſuris (niſi talia fo-

rent, propter quæ eſſent ad ſedem D
apoſtolicam merito deſtinandi, ac
cum eis deſuper diſpenſandi.)

Caſus 4. Papæ reſeruati.

IDEM prætcrea declarauit hæreticos relapſos, ſciſmaticos, & qui literas apoſtolicas falſificaſſent, aut ad infideles prohibita detuliſſent, duntaxat eſſe ad ſedem apoſtolicā merito deſtinandos: reliquis verò, omnibus etiam ſimoniæ irretitis, qualitercunque poſſe per illos abſolutionem dari. Romæ anno Domini. 1474. pontificatus ſui anno, 4. fol. 157. E

VIVÆ VOCIS oraculo conceſſa. F

VIVÆ vocis oraculo per Do. Laurentium Cardinalem Albanenſem, cōceſſę ſunt ſimiles indulgentiæ, à Clemente 7. fratribus Mi-

A nimis, celebrantibus pro defunctis, in ſuis domibus diebus Mercurii, & Veneris, quæ ſunt indultæ Eccleſiis ſancti Sebaſtiani, ſancti Laurentij, S. Scalacæli, Gregorij & Potentianæ. Anno Do. 1524. decimo Iulij pontificatus eius anno primo
B fol. 136. Lib. priuileg. noſtro ordini conceſſorũ & per R. P. Paſſarellum cõpillato, de quo fuit facta mẽtio in principio præſentis tractatus.

IDEM viuæ vocis oraculo, diſpenſauit cum ſororibus ſanctimonialibus ſancti Franciſci de Paula, pro cantu in miſſa, vt poſſint can-
C tare ſine notulis. an. Dom. 1532. 3. idus Iulij pontif. an. 9. fol. 137.

EVGENIVS IIII. declarauit quod communicans hebdomada ſancta, vel infra octauas Paſchæ, ſatisfacit præcepto Eccleſiæ. 1446. 8. Iulij. pont. 10. fol. 139.

PIVS IIII. reuocauit priuile-

gia, exemptiones, & immunitates, ac facultates, conſeruatorias, indultáque confeſſionalium Maris magni, in iis in quibus, ſtatutis ſacri Concilij Tridentini cõtrariatur. an. Do. 1565. 13. cal. Martij, pontificat. ſui anno. 6. fol. 149. D

PIVS V. cauit ne medici infirmos viſitent, niſi confeſſos, alioqui declarat eos fore infirmos, & è numero medicorum abiiciendos. Romæ. die 8. Martij. anno 1566. pontif. an. 1. fol. 151. E

IDEM reuocauit indulgentias quæſtuarias, quomodolibet conceſſas, etiam intuitu conſtructionis Hoſpitalium, Monaſteriorum, Eccleſiarum, redemptionis captiuorum, quibus conſequendis, manus porrigendę ſunt adiutrices, ad quẽlibet quæſtum Anno Dom. 1567. 6. Idus Febr. ponti. ſui an. 2. fo. 156. F

LEO Papa 10. viuę vocis oraculo,

A culo, cõceſſit fratribus ordinis Mi-
norum facultatem audiendi in cõ-
feſſionibus,omnes& ſingulos qua-
rumcumq; dioceſeon,& in illis ex-
traneos,& forẽſes abſoluendi, etiã
in caſibus,quosdiœceſani locorum
(in quibus ad audiendum deputati
ſunt)duxerint cõcedendos, & om-
B ni tempore prętерquam in die Re-
ſurrectionis Dominicę) ſacramentũ
Euchariſtię miniſtrandi.

IDEM declarauit,quod fratres
dicendo diuinum officium,in cho-
ro , vel extra chorum , ſatisfaciunt
pręcepto Capituli *Dolentes de celebr.*
C *Miſſarum*,ac etiam regulæ ſuę,etiam
ſi propter aliquam fatigationem,
vel aliam cauſam , dicant ſedendo,
vel deambulando, vel non integrè
proferendo verba, prout ſunt ſcri-
pta,propter negligentiam, aut im-
peritiam ; vel malam prolationem
naturalẽ,propter defectum linguę,

aut alitercúmque, aut cum mentis D
diſtractione, & ſenſuum vagatione,
dum tamen non ex malitia, hoc faciant. Et quod qui cum talibus malè proferentibus, vel alias, ſupradictos defectus faciẽtibus dicunt officium non teneantur reiterare, ab aliis imperfectè dicta; aut ab eis nõ
integrè audita, propter diſtantiam E
localem, vel ſtrepitum, ſeu aliã cauſam, ſed ſatisfaciãt pręcepto Eccleſię, & regulę ſuæ, qualitercúmque audiendo quę alij debent dicere, pręſertim in choro.

IDEM cenſuit, in febri, aut dolore intenſo, vel alia infirmitate fratres grauatos, & afflictos, ſatisface- F
re dicendo pro horis canonicis Pſalmum, Hymnum, Pater noſter & Aue Maria, vel alia iudicio prælati aut præſidentis loci, ſeu conuentus aſſignanda. Et hoc quando medicus corporalis (ſi commode poſ-

A ſit haberi) dixerit eſſe nociuum. Quæ omnia declarauit D. Laurentius Tituli ſanctorum 4. Coronatorum, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ preſbyter Cardinalis, prout excerpta ſunt ex eius literis autenticis. ibid. fol.245.

B IDEM dicentibus quinquies Pater noſter, cum Aue Maria, & in fine cuiuſlibet Gloria patri, quacũque hora diei, vel noctis, & pro S.S. vnum Pater noſter, cum Aue Maria, & Gloria patri quocũque etiam loco, ſcilicet, choro, Eccleſia, clau-C ſtro, oratorio, ac cella conceſſit indulgentias ſtationum; tam vrbis; quàm Hieruſalem, & Compoſtellę. fol.245.

INNOCENTIVS IIII. fratrum prędicatorũ Magiſtris, & prioribus, prouincialibus, conceſſit poteſtatem abſoluendi ſuos, in caſibus in quibus excõmunicationis

ſentẽtiam & irregularitatis notam D
incurrunt, ſecundum formam Archiepiſcopis, & Epiſcopis ſuper ea re ab Apoſtolica ſede traditam, niſi adeo grauis & enormis eſſet exceſſus, quod merito eſſent ad ſedem Apoſtolicã deſtinandi, datum Ananiæ.5.idus Sept.pontif. ſui anno primo.fol.21.litera E. E

IDEM ab iiſdem per ſuos fratres poſſunt abſolui, permittente Alexãdro 4. per bullam datam Viterbij.10. Cal. Aprilis.pontificatus eius.anno 4.fol.48.l.F.

FRATRES deputati à ſuis ſuperioribus, poſſunt abſoluere omnes perſonas venientes, ab omnibus caſibus, peccatis, excommunicationibus præterquam ſedi Apoſtolicæ duntaxat reſeruatis, conceſſione Eugenij. 4. Anno Domini 1436.fol.252.lit.F. F

BENEFICIATI, vel ad be-

A neficia habilitati, non habent voces in capitulo, neque Camerani in cõuentu, neque gaudent priuilegiis ordinis, niſi de conſenſu prælatorũ ordinis, per bullam Sixti 4. datam Romæ prædicatoribus, anno Domini 1479. ſepti. Cal. Auguſt. pont. eius anno 8. fol. 106.

B Beneficiati obtinentes Eccleſias parochiales, exempti ſunt à prælatis ordinis. Item & Vicarij perpetui, in eis deſeruiẽtes: per bullam Leonis 10. eis datam Romæ. Anno Domini 1515. pontificatus eius anno 3. prima Iulij. fo. 247. l. D.

C Bona temporalia habere, & eis ſuccedere poſſumus, ac de eiſdẽ diſponere in monaſteriorum noſtrorum cõmunem vſum, per bullã Clemẽtis 7. eis datam Peruſij ſecũdo Februar. pontificatus eius anno primo fol. 54. lit. F.

Capitvlo prouinciali, &

fratribus ad illud venientibus porrigentes manus adiutrices, & fratres ad illud venientes, conſequuntur indulgentiáque eſt in conuentu B. Mariæ de Angelis, prope Aſſiſium per bullam Bonifacij noni, datam Romæ 12. Caléd. Martij. pont. eius anno 12. fo. 90. lit. A. D

SIXTVS IIII. exponens bullam Gregorij 2. ſui prædeceſſoris, datam fratribus prędicatoribus, declarauit hæreticos relapſos, ſciſmaticos, & qui literas Apoſtolicas falſificaſſent, aut ad infideles prohibita detuliſſent, dumtaxat eſſe ad ſedem Apoſtolicam merito deſtinandos, reliquis verò fratribus omnibus, etiã ſymoniæ qualitercúmq; irretitis, poſſe per generales & prouinciales abſolutionis beneficium, & diſpéſationis gratiam impertiri. Ex bulla Sixti 4. data Romę prędicatoribus. Anno Domini 1474. E F

A Pontificatus anno 4. folio 157. lit. B.

CASVS conceſſi prælatis in ſuos fratres, non reuocātur per bullam quę legitur in Cœna Domini, vt patet per litteras Iulij ſecundi, prędicatorum Generali Caietano datas Romæ, quæ ſic habent: *Nos*
B *qui religioſorum quieti, quantum cum Deo poſſumus, libenter conſulimus, volentes occaſiones tollere vagandi, attendentéſque quòd multa in prædicta declaratione conceſſa ſunt, quæ in bulla prædicta continentur eiuſdem ſanctæ ſedis authoritate decernimus, quod illi*
C *quibus in prædicta declaratione conceſſa eſt poteſtas abſoluendi, & diſpenſandi, licitè poſſint perpetuis temporibus abſoluere, & diſpenſare, ab omnibus & ſingulis, ac ſi prædicta bulla in Cœna Domini non eſſet facta, nec fieret, (præterquam à conſpiratione in Romanum Pontif.) & ab illis propter quæ prædi-*

ctus prædeceſſor noſter declarando voluit ad eandem ſanctam ſedem eſſe recurrendum. Romę 27. Febr. anno Domini 1510. Pontific. anno 7. fol. 173. lit. F. D

EADEM poteſtas & declaratio facta fuit à Leone decimo Generalibus ſingulorum ordinũ mendicantium, & eorum Vicariis, ac etiam illis quibus ipſi generales duxerint ſpecialiter committendum: vt poſſint abſoluere ſubditos ſuos reſpectiuè vt ſupra. Nõ obſtãtibus reuocationibus, reſtrictionibus, reſeruat, conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nuper in Lateranẽſi concilio vel alias quomodolibet factis, vel ſi in poſterũ fierent, vt habetur inter priuilegia Minorum. fol. 12. num. 21. *In quibus ſtare licet, donec contrarium declaratum fuerit à ſummis Pontif. ſequentibus potiſſimum, cum Gregor. 13. approbarit noſtra* E F

A *priuilegia & iſta non videatur ignoraſſe, neque ſint contra Concilij Trident. decreta.*

COMMVNIONEM & Extremam Vnctioně dare poſſumus, nobis confeſſis, recuſantibus, aut dare differẽtibus parochis, per bullam Sixti 4. datam Prędicatoribus Romæ. anno Domini 1474. pontif. anno 4. fol. 158. lit. E.

B

COMPOSITIONES & pacta in præiudicium jurium cõmunium, aut priuilegiorũ ordinis, inita, nulla & irrita ſunt, per bullam Papæ Honorij eiſdem datam Romæ, apud ſanctam Sabinam. 14. cal. Feb. pontif. anno primo, anno Do. 1286. fol. 61. a.

C

TENENT tamẽ niſi perſequentẽ fuerint reuocata, per bullam Leonis 10. conceſſam mendicantibus, in publica ſeſſione, in Lateranenſi ſolenniter celebrata. anno Do. 1516.

19. Dec. pon.anno 4. fol. 177.lit.e. D

CONFESSIONES audire, & prædicare poſſunt fratres à ſummo pontifice, vel ordinariis facultatem habentes, etiam parrochis inuitis, per bullam Clementis 4. eiſdẽ datam Peruſij 7. cal. Iulij. pont. anno 1. anno domini.1265.fol.66.b.

DISPENSARE poteſt magiſter ordinis generalis, cum receptis ad habitum, vt promoueantur ad vlteriores ordines, qui in ſæculo exiſtentes, minus Canonicæ eccleſiaſticos ordines ſuſceperunt, per bullam Honorij tertij datam prædicatoribus. Laterani. 6. idus Dec. pont.anno 6.fol.8. lit.e. E F

ECCLESIAS, ſeu loca noſtra violantes, vel in eis violentiam facientes ſunt excõmunicati, per bullam Bonifacij 9. prædicatoribus datam Romæ 5. cal. Maij. ponti. an. 3. fol.93. lit. c.

A BENEDICERE Eccleſias noſtras, & reconciliare poſſunt generalis ordinis, & correctores prouinciales; ac eorum vicarij; aqua prius per Epiſcopum benedicta, per bullam Iulij ſecundi, datam Romæ anno domini. 156. quinto calend. Aug. pon. anno 3. fol. 22. lit. b.

B ET per correctores conuentuales, per bullam Leonis 10. datam Minor. Fratribus de Obſeruantia. Romæ 3. Februarij anno Domini 1514. ponti. anno 1. fol. 132. lit. f.

ET aquam etiam benedicere, vbi Epiſcopũ per duas dietas adire non

C poſſent in locis remotis ibidem.

ÆDIFICARE prope domos noſtras nullus mendicantium, neque domos recipere poteſt; intra ſpatium trecentarum canarum. 8. palmorum per bullam Clementis 4. prædicatoribus conceſſam Peruſij. cal. Decemb. pontif. anno pri-

mo fol. 249. lit.d.

Eiecti vel egreſſi ab ordine, ſine licentia prælatorum non poſſunt prædicare, nec confeſſiones audire, per bullam Sixti. 4. datam eiſdem Romæ. an. domini 1474 pon. anno 4. fol. 153. lit.c.

Nec aliquam adminiſtrationẽ, curam animarum concernentem, aut dignitatem aliquã habere, abſque licentia ſedis Apoſtolicæ, per bullam Nicolai 4. datam prædicatoribus Reate. 5. cal. Aug. pont. an. primo fol. 63. lit. a.

Electi in Epiſcopos, nõ poſſunt conſentire, ſine licentia Generalis, aut prouincialium ſuorum per bullam Clementis 4. datam Viterbij 3. cal. Iunij. pont. anno 4. fol. 59. lit.c.

Nec conſecrari, niſi reſignent libros ordini: Et omnia quæ habẽt, per bullam eiuſdem, datam, ibidem

A 5.idus Iunij. pontific. anno quarto fol. 59. lit.f.

EXACTIONES nouæ nõ poſſunt nobis imponi, per bullam Alexan. 4. datam Viterbij. 12 cal. Martij. pont eius anno. 4. fol- 48. lit. c.

ET Honorij tertij datam dominico priori S. Romani Tholoſanẽ-
B ſis, eiúſque fratribus, tam præſentibus quam futuris ſubſignatam à 13. Cardinalibus: &aliquot Epiſcopis, Romæ 11. cal. Ianuarij indictione 5. anno 1216. ponti. anno 3. fol. 5. f.

EXCOMMVNICATOS fratres pro violenta manuum iniectione, abſoluere poſſunt Corrector
C generalis, & prouincialis, per bullam Innocẽ 4. datam Anagnie fratribus prædicatoribus. pont. anno primo 3. nonas Septem. fol. 20. D.

EXEMPTI ſumus à pedagiis & cuiuſcumque exactionibus, per Nicolai 5. bullam, datam Romæ,

anno Domini. 1541. 8. idus Augu. pont. eius anno 5. fol. 116. lit. d.

Et per bullam Leonis decimi, datam Monialibus ſanctæ Claræ, anno Dom. 1517, 30. Ianuarij pont. anno 5. fol. 238. lit. b.

Exeqvias, & miſſas nullus in eccleſiis noſtris celebrare poteſt, nobis inuitis, per bullam Sixti 4. datam prædicatoribus anno Dom. 1474. pontif. anno 4. fol. 154. lit. A. Et per bullam Leonis 10. datam Romæ, anno Domini 1516. 19. Dec. pontif. anno 4. fol. 177. lit. B.

Habitvm noſtro ſimilem, nullus deferat, per bullam Innocẽtij 4. prędicatoribus datam, Laterani. 8. Cal. April. pont. anno primo. & Sixti 4. vbi ſupra. fol. 17. lit. F.

Indvlgentiam plenariam cõſequuntur fratres in ingreſſu ordinis, per bullam Iulij ſecundi, nobis datam. Romæ 1561 5. Cal.

A Aug.pont.anno 6.fol.231.lit.A.

INDVLGENTIAM plenariã conſequuntur Sorores, qua die ſumũt communionem, per bullam Leonis 10. datam monialibus ſanctæ Claræ, anno Domini 1515. 29. Martij, pont,anno 3.fol,243. lit,D,

LITERÆ etiam Apoſtolicæ nõ B intelliguntur eſſe contra ordinem, aut fratres, vel loca ordinis, niſi in eis fiat expreſſa mentio de ordine, locis & fratribus,per bullam Innocentij 4,prædicatoribus datam.Laterani 12,Cal. Februarij pontif, anno primo,fol,15.lit,C.

ET Eugenij 4. datam Florentiæ C eiſdem anno Domini 1439. 5. Cal. April, Pont,anno 9.fol,107.lit,F.

LITERARVM autem Apoſtolicarum quarumcúmq; prætextu,nullus ſtare poteſt extra ordinẽ, niſi de licentia General. Et ea durãte, per bullam Leonis 10.prædica-

toribus datam Romę 24. Aug. 1518. Pontif. anno 6. fol. 188. lit. F.

LOCA, & locorum beneficia, per nos relicta transferrė & vēdere poſſumus, per bullam Sixti 4. prædicatoribus datam, anno Domini 1474. Romæ. pontific. anno 4. fol. 154. lit. E.

GENERALIS Correctór, poteſt declarare dubia emergentia, in cōſtitutionibus & indultis & exēptionibus & literis Apoſtolicis, pro ſerenitate conſcientię ſubditorum, per bullam Iulij ſecundi prædicatoribus datam. Romæ 14. Decem. anno Domini 159. Pontifi. anno 7. fol. 173. lit. A.

ET reuocare omnes varios priores, tam Prouinciales quàm Conuentuales, & adminiſtratores Monaſteriorum, & Hoſpitalium, & prioriſſas Monaſteriorū, & omnes officiales ordinis, qui declinauerint

A ad partes infidelium, & ſciſmaticorum, ſeu in pœnitentiarios extra Romaná Curiam, per bullam Martini 5. datam. Thomæ magiſtro ordinis Prædicatorum. Florentiæ 5. cal. Iunij. Pontificatus anno tertio. fol. 106. lit. B.

B Et legitamare ſuos ſubditos illegitimos, abſoluere fratres & ab irregularitate diſpenſare, itē abſoluere quaſcunque perſonas extra Curiam, ab omnibus caſibus, Minorib⁹ pœnitentiariis Papę cōceſſis, celebraréque, & celebrari facere ante lucem ibidem. per eandem bullā. fol. 106. lit. F. & ſequentibus. *Huic derogatum eſt per Concil Trid. ſeſſ. 22.*

C Moniales ad balnea licentiare, per bullam Iulij 2. Thomæ Caietano Generali Prædicatorum conceſſam, Romæ. 3. Auguſt. 1508. Pont. anno 5. fol. 172. lit. D.

Absolvere omnes fratres à quibuſcumque cenſuris, per bul-

lam Alexandri 5.eidem Thomę datam, Piſis.4.Idus Aug.Pontificatus anno primo fol.103.lit. A. D

MISSAM à pluribus, cum tenui eleemoſyna petitam, pro omnibus ſimul, & admittere tot quæ faciant ſummã vnius Iulij, per bullam Leonis 10. minoribus datam. Romæ 23.Martij 1517.Pontificatus anno 5.fol.233.lit.A. E

Nota.

MONASTERIA noſtri ordinis, curæ commiſſa, ſunt exempta à quorumcúmq; ordinariorum iuriſdictione, & grauaminibus cuiuſcúmque, per bullam Benedicti 11. datam ſororibus ſancti Auguſtini, ſub cura Prædicatorum. Laterani tertio cal.Martij.Pontificatus anno primo.fol.73.lit.E. F

MONASTERIA monialibus deſtituta, in vſum fratrum cedunt per bullam Sixti 4.datam.Prædicatoribus 1474. Pont.an.4.f.158.lit .F

A MONIALIVM proteruiã coarcere nõ valentes fratres, vti poſſunt brachio Epiſcoporum, per bullam Innocẽtij 7. Prędicatoribus datam, Viterbij 16. cal Nouemb. Pontific. anno primo. fol. 102. lit. B.

MONIALES non tenẽtur ſemper officium diuinum in choro perſoluere, per bullam Sixti 4. datam Prædicat. anno Domini 1473. cal. Aprilis Pontificat anno. folio. 242. lit. B.

PARROCHIAS alienas ingredi cum Cruce poſſumus ad leuandum corpora defunctorum, qui in noſtris Eccleſiis elegerũt ſepeliri, requiſito prius ac recuſante parrochiano per bullam Sixti 4. prædicatoribus datam. Romæ 1474. Pont. anno 4. fol 157. lit. E.

ET per bullam Leonis 10. Mendicantibus conceſſam Romæ 1516. 19. Decemb. pontificatus anno 4.

fol.177.lit.E. D

SEPELIRI nõ poſſunt in noſtris Eccleſiis corpora deffunctorum nobis inuitis per bullam Sixti 4. prædicatoribus datam, Romæ anno Domini 1474. pontificatus anno 4.fol.154.lit.A.

E

PER
COMMVNICATIONEM

EX COMPENDIO PRIVIlegiorum Fratrum Minorum confirmatorum per Gregorium xiij. anno Domini 1575. Romæ 21. Maij. Pontif. Anno 3. Et per R. Patrem Fratrem Chriſtophorum de capite Fontium, totius ordinis generalem recognitum, eiuſque iuſſu impreſſũ Pariſiis apud Simonem Caluarium via Iacobæa, 1578. quod ad perpetuam rei memoriam conſeruatur Nigeonenſi Cœnobio iuxta Pariſios. F

A INNOCENTIVS IIII. conceſſit genera-
li & próuincialibus Mi-
niſtris, vt eos ex fratri-
bus ſuis, qui pro iniectione manuũ
in ſeipſos incurrerent excommuni-
cationis vinculum, aut in id ante
B ſuſceptum habitum inciderint, vel
alias ſunt excommunicati, valeant
abſoluere, niſi adeò graues, & e-
normes, ſint exceſſus, quod merito
ſint ad ſedem Apoſtolicam deſti-
nandi. fol. 8.

CLEMENS autem quartus,
eiſdem fratribus ſibi ſubditis, vnde-
C cumque abſolutione & diſpẽſatio-
ne indigentibus ſiue priuſquam re-
ligionem intrauerint, ſiue poſt in
caſibus exceſſerint, pro quibus ex-
cõmunicationis aut interdicti, aut
ſuſpenſionis incurrerint ſententias,
à iure vel iudice generaliter pro-
mulgatas, & iis innodati, aut in lo-

co interdicto celebrantes, vel ordines ſuſcipientes, ſic ligati notam irregularitatis incurrerint, abſolutionis ac diſpẽſationis beneficium valeant impartiri, niſi adeo fuerit grauis exceſſus, quod ſint ad ſedem Apoſtolicam deſtinandi. folio. 9. num. 6. D

SIXTVS autem 4. declarauit ad ſedem Apoſtolicam eſſe merito deſtinãdos ſolum hæreticos relapſos, ſchiſmaticos, & qui literas Apoſtolicas falſificaſſent. fol. 10. num. 9. E

QVAM declarationem nonobſtantibus reuocationibus Apoſtolicis in Concil. Lateranenſi factis confirmauit Leo 10. ibidem. numero 21. F

HÆC autem poteſtas emanans ex conceſſione perpetua facta Generalibus, & prouincialibus, cẽſentur ordinaria, vnde poteſt delegari. fol. 13. num. 27.

A SIXTVS 4. conceſſit omnibus fratribus Minoribus de Obſeruantia, tam profeſſis, quàm nouiciis, qui tamen habẽt propoſitum profitendi, nec non ſororibus ſanctæ Claræ, & tertiariis vtriuſque ſexus, & famulis & ſeruitoribus prædictorum omnium, vt quilibet eorũ
B poſſit ſemel eligere confeſſorem de huiuſmodi obſeruantia, qui audita eorum confeſſione, pœnitentiam ſalutarem iniungendo, abſoluat eos ab omnibus criminibus, exceſſibus, & cenſuris Eccleſiaſticis, & diſpenſet cum eis in omnibus exceſſibus,
C irregularitatibus, (homicidio voluntario & mutilatione membri ſemper exceptis) & eis remiſſionem generalem, & plenariam omnium peccatorũ impartiri valeat. Et quod idem poſſit in mortis articulo. f. 15. numer. 4. *Nota hic requiri licentiam ſaltem Prouincialis, propter caſus*

ipſi reſeruatos: Forma autem abſoluendi huiuſmodi in talibus ſequenda, eſt talis, Authoritate tibi conceſſa & mihi cõmiſſa, ego te abſoluo plenariè ab omnibus peccatis tuis, inquantum prædicta authoritas ſe extendere poteſt. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen. D

CLEMENS IIII. declarauit facultatem audiendi confeſſiones ab ordinario Epiſcopo conceſſam, durare quouſque viduatis Eccleſiis de paſtore, prouiſum fuerit fol. 18. nu. 2. E

EVGENIVS IIII. quoque conceſſit fratribus Minoribus quod quando in itineribus non poſſent commodè ſe præſentare Epiſcopis, & petere caſus Epiſcopo reſeruatos eo caſu, poſſint vti plenariè authoritate Epiſcopali. ibidem num. 3. F

IDEM cõceſſit Sixtus 4. ſecundũ formam Clementinæ. fol. 19. nu. 10.

A INNOCENTIVS VIII. declarauit poſt præſentationẽ fratrum Minorum ad confeſſiones ſecularium audiendum, per Gardianum ordinario factam ſi renuerit concedere caſus ſibi reſeruatos, poſſe ab omnibus abſoluere, exceptis tantum caſibus ipſis de iure reſeruatis. fol. 19. num. 13.

B *INTELLIGE de admiſſis per examen & de indebitè recuſatis ex declaratione Leonis* 10. *ibidem num.* 15. *Gardiano autẽ correſpondet correctior conuentualis.*

SIXTVS IIII. conceſſit fratribus Minoribus, poteſtatem abſoluendi & diſpenſandi in omnibus caſibus excommunicationis, ſuſpenſionis, interdicti, & ſuper quæcunque irregularitate, ordinario, tam à iure, quàm ab homine reſeruatis, quoties opus fuerit, ac votum quodcunque permutandi, ac rela-

C

xandi, & pœnitentiam ſalutarē in- D
iungendi ſicut poteſt diœceſanus.
fol. 21. nu. 19.

INNOCENTIVS VIII. declarauit quod ſolum eſt hodie vna excommunicatio quæ de iure Epiſcopis reſeruatur, ſcilicet iniectio manuum violenta in perſonā E
Eccleſiaſticam, & ideo in aliis quæ ſunt de iure & non reſeruantur Papę, poſſunt prędicti confeſſores abſoluere, fol. 22. num. 12.

NAVARRVS in ſumma cap. 27. num. 258. ex ſex qui vulgo enumerantur, vnum vel alterum tantum vſu receptum ait: apud eum autem reperies ſolum incendium domorum, frugum F
&c. ex propoſito factum: & conſilium atque auxilium datum, locum hodie habere.

ALEXANDER IIII. conceſſit quod de malè acquiſitis, & inceptis relictis poſſint fratres mi-

A nores recipere, quæcunque eis data fuerint, quodque de illis quæ eorũdem fratrũ diſpoſitioni relinquuntur, liberè valeant diſponere. folio 39, num. 2.

IDEM conceſſit executoribus teſtamentorum vt de malè ablatis & illicitè acquiſitis, quę teſtatores
B neſcientes, quibus talium reſtitutio fieri debeat, necnon de iis quæ iidẽ teſtatores indiſtinctè, neque expreſſis locis, in pios vſus eroganda commiſerunt, poſſint indigentiis fratrum Minorum prouidere, nonobſtante contradictione prælatorum,
C aut aliorum Ibidem num. 30.

PIVS II. conceſſit fratribus Minoribus celebrare miſſam vna hora ante auroram. fol 39. nu. 4.

EVGENIVS autem 4. eiſdẽ permiſit celebrare vſque ad tertiam poſt meridiem ſine ſcrupulo conſcientiæ. Leo 10. eiſdem conceſſit

ſtatim poſt dictas matutinas præſertim diebus quibus eſt eis præceptum de audienda miſſa, vel peregrinandũ, & in æſtate, quia noctes ſunt breuiores, ante matutinũ chori. ibidem nu. 10. modo ipſi matutinum dixerint.

Huic priuilegio derogatũ eſt per Conc. Tri. ſeſ. 22

SIXTVS 4. conceſſit omnib⁹ monialibus ſanctæ Claræ, ſub clauſura, & congregatione viuentibus, ac curæ fratrum Minorũ commiſſis, vt corporalia & purificatoria tangere poſſint dummodo à fratribus primo lota fuerint. folio 59. num. 3.

IDEM conceſſit clericis & laicis fratribus, tangere calices modò omnia cum reuerentia fiant. ibidẽ num 2.

CLEMENS 4. fratribus Minoribus conceſſit vt de virgultis, & hortis ſuis, nulli decimam teneantur exhibere. fol. 61. num. 1.

A EVGENIVS verò 4. eiſdem declarauit non teneri facere conſcientiam de decimis, in confeſſionibus laicorum, niſi de ea re fuerint ab ordinariis requiſiti. fol. 62. nu. 5.

ALEXANDER 6. conceſſit generalibus ordinis Minorum, vt per ſemetipſos duntaxat, & prouincialibus, vt eos cum conſenſu maioris partis capituli prouinciali, fratres dicti ordinis quos incorrigibiles repererint habitu expoliare valeant, & ab ordine reiicere, & contra quoſcunque, eis auxilium conſilium, aut fauorẽ publicè, vel occultè, directè vel indirectè, ſeu quouis quæſito colore, ſuper dicti habitus dilatione præſtantes, & cuiuſcunque dignitatis, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, per cenſuras Eccleſiaſticas, ac alias iuris opportuna remedia, appellatione poſtpoſita procedendi, inuocando etiã,

Quomodo poſſunt eiici incorrigibiles ab ordine Minorum & à quibus.

B

C

ſi opus fuerit, auxilium brachii ſecularis fol. 71. num. 4.

Mendicantes non poſſunt recipi in alio ord quã Carth

Ex Concilio Conſtantienſi ſub Martino 5. excõmunicationis ſententiam de facto incurrunt, quicũque ſine ſpeciali mandato Papæ, de ordine aliquo mendicantium, faciunt ſe recipi in alio ordine, quàm Carthuſienſium. fol 81. nu. 12.

Indulgent. plenaria in mort. arti.

MARTINVS 5. Eugenius 4. Nicolaus 4. Calixtus 3. ac Sixtus 4. conceſſerunt omnibus fratribus de obſeruantia, indulgentiam plenariã in articulo mortis. fol. 98. num 1.

IDEM eandem conceſſit in receptione habitus trium ordinum ſancti Franciſci.

Plenar. indul. die oõ.

INNOCENTIVS 8. conceſſit fratribus minoribus laicis indulgentiam plenariam, quando cõmunicant in diebus dominicis, & feſtiuitate Domini, & B. Mariæ, ac ſanctorũ ſui ordinis. f. 149. nu. 2.

A INNOCENTIVS 8. declarauit quod moniales, (quia neſciũt diſcernere inter intentionem primariam, quæ cauſat ſymoniam, & ſecundam) nunquam incurrant ſymoniam, niſi in duobus caſibus ſcilicet, quando paciſcuntur de aliquo dando, vel ſoluendo, pro ingreſſu, B & quando recipiunt inhabiles, ob ſpem habendi aliquid, quia tunc eſt illa principalis intentio. fol. 157. num. 15. *Simoniam non incurrunt mon.*

DE VIVÆ VOCIS ORACVLO.

C LEO X. declarauit fratrib⁹ Minoribus obſeruantiæ, quod ſecura conſcientia, poſſent vti omnibus conceſſis, à ſede Apoſtolica ſiue per bullas, aut breuia, aut viuæ vocis

oraculo, ac ſi omnino fuiſſent tunc expreſſa, atque omnia de nouo conceſsit. fol 171.nu.1.

IDEM eiſdem declarauit, non Minoris efficaciæ eſſe viuæ vocis oraculo, quàm ſi per bullam eſſent conceſſa. ibidem num.2.

Indul. plenaria data parentibus F. Minor. CALIXTVS 3. conceſſit indulgentiá plenariam patribus matribúſque fratrum Minorum, præſentium & futurorum, & etiam defunctorum, in purgatorio exiſtentium. fol. 172. num. 1.

INNOCENTIVS 3. dedit B. Franciſco, & ſociis eius, licentiá prædicandi verbum Dei, in omné terram. fol. 176. num. 1. pag. 2.

Indulgentiæ. GREGORIVS 9. conceſſit audientibus prædicatiónes fratrum Minorũ 15. annos indulgentiæ. fol. 129. num. 1.

ALEXANDER 4. conceſſit fratribus Minoribus, vt poſſint

dare

A dare indulgentias 40. dierũm ſuis auditoribus, ibidem nu. 2.

IDEM conceſſit accedentibus ad ipſorum Eccleſias cauſa audiendi verbũ Dei, vel miſſam pro quocunque tempore, & qualibet vice indulgentiam 100. dierum. ibidem

B num, 3.

IDEM Alexander, & Nicolaus 3. & Innocentius 4. & Nicolaus 4. & Benedictus 11. conceſſerunt venientibus ad ſermonem in eorum Eccleſias tempore quadrageſimæ. feria 2. 4. & 6. indulgentiam 138. annorum, ibidem numero 4.

C CLEMENS etiam 4. vt teſtatur (Io. 22.) conceſſit eiſdem fratribus prædicantibus, extra domos ſuas facultatem dandi auditoribus ſuis indulgentiã 80. dierum in domibus vero ſuis vltra præfatas 100. dierum. ibidem num. 5.

SVMMA

SANCT. D. N. SIXTI PAPÆ. V. CONSTITVTIO.

Contra illegitimos, legitimatos, criminoſos, & reddendis rationibus obnoxios ad aliquam Religionem tranſire volentes: Et contrà Regulares abſque Superiorum licentia de Prouincia in Prouinciã euntes, ſeu tranſmigrantes.

Sixtus Epiſc. Seruus Seruorũ Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

CVM de omnibus Eccleſiaſticis ordinibus in ea qua conuenit puritate, & dignitate conſeruandis, præcipuam geramus ſollicitudinẽ, tum verò illud præter cætera nobis

cordi eſt, vt à Regularium perſonarum Congregationibus, quas tãquam Deo dicatas maximè candor ſanctitáſque decet, cuiuſcũque criminis aut turpitudinis labes, & ſcãdali occaſio quàm longiſſimè arceantur. Siquidem res ipſa nos admonet, quàm indecorum ſit, & ab ea, quæ diuinæ Maieſtati, eíque conſecratis perſonis debetur, reuerentiâ, alienum, ſi eiuſmodi homines, qui propter ſua ſcelera pœnas graues ſibi in ſæculo propoſitas timent, quíve propter immunditiã, & peccata ex quibus orti ſunt, notati perpetua ignominia ab omni mundano honore, & à paterna hęreditate repelluntur, iidem omnipotenti Deo, tanquam hoſtiæ offerantur, atque ad habitandum in domo, quàm decet honor & ſanctitudo, inter miniſtros Domini, cui ſeruire regnare eſt, ad ſacras functio

In Leuitico ſæpe, & 11. Paral. 23. D. Le. 21. C. & D. Leuitici 22. C. & D.

nes quacunque profana præeminẽtia multò nobiliores, ſine vllo delectu admittantur. Cum etiam ſecundum legem Moyſi, immundi ab ingreſſu ſanctuarij excluderentur, ac ſacerdos habens maculã panes Deo ſuo offerre non poſſet, nec accedere ad miniſteriũ eius, & quod in holocauſtum Domini aut victimam pacificorum offerebatur, id immaculatũ eſſe deberet, vt acceptabile foret, nec vlla macula eſſet in eo, quòd ſi maculam habuiſſet, neque offerendum, neque acceptabile futurum eſſet.

Ne igitur contingat illegitimè genitos, qui vt plurimũ parentũ vitia & incontinentiam imitari ſolent, nec pietatis ſtudio, ſed temporalium commodorũ intuitu, (quia hæreditates majorum aut dignitates aliquas conſequi non poſſunt) ad religionem confugiunt, vitam

quàm animo à Religione alieno ſuſceperunt ab inſtitutis Religioſis alienam, plerúmque cum dedecore & propriæ ſalutis diſpendio ducere, ſuiſque corruptis moribus, & malis exemplis, quietem & ſtatum cæterorum Deo famulantium perturbare, aut hac quaſi fæce & colluuie ipſarum Religionum honorem, & exiſtimationem lædi, vt denique homines, qui hac ſpe ad filios ſpurios in peccato gignendos eſſent propenſiores, eò magis abſtineant ab huiuſmodi carnis flagitiis, quò ſuæ proli hoc quoque refugiũ præcluſum viderint: Hac noſtra in perpetuum valitura conſtitutione diſtrictè interdicimus, & prohibemus ne illegitimi, procreati ex inceſtu, aut ex ſacrilegio (quorum ſcilicet Parentes conſanguinitate, vel affinitate intra tertium gradum inuicem coniuncti fuerint, vel quorũ

alteruter parens caſtitatem Deo vouerit) etiam Apoſtolica, Imperiali, vel Regia, aut quauis alia auctoritate, legitimati, aut natalibus reſtituti, ad aliquam quorumcunque ordinum, etiam Mendicantium & non Mendicantium, Fratrum, Monachorum, Eremitarum, vel Canonicorum, aut Clericorum regularium Congregationum, aut Hoſpitalium Religionem, neque ad habitum, nec profeſſionem regulares recipi, vel admitti quoquomodo poſſint. Quòd ſi eorum quiſpiam habitum poſt publicationem præſentis Conſtitutionis in futurũ receperit, vel profeſſionem poſthac emiſerit, decernimus habitus ſuſceptionem & profeſſionem ex nunc, prout ex tunc, irritam, nullam & inualidam, nulliúſque roboris vel momenti fore, ac nullum exinde, aut ex huiuſmodi voto penitus an-

nullato, obligationis vinculum oriri poſſe, quinimo illos habitu regulari, ad quem reaſſumendum perpetuò inhabiles ſint, quamprimum exui, & ab ipſa Religione eiici exterminaríque debere. Et nihilominus quicunque Superiores, tã Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Domorum, Collegiorũ, & locorum regularium, quàm etiã præfatorum ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, & quarumcunque Religionum Prouinciales, vel Generales quouis nomine nuncupati, qui ex prædictis inceſtu vel ſacrilegio genitos poſt dictam publicationem ad habitũ receperint, vel ad profeſſionem admiſerint, excõmunicationis ſententiã eo ipſo incurrant, à qua eorum nemo, niſi in mortis articulo cõſtitutus, ab alio quã Romano Pontifice abſolutionis beneficium valeat obtinere.

SED ne ijs, qui in humilitatis Spiritu, Deo, & Religioni ſeruire, & pœnitentiam agere intra Monaſteria vel domos regulares, cupiunt, ad ſanctũ huiuſmodi propoſitum via penitus præcludatur, permittimus, vt præfati illegitimi, ex dictis inceſtu, aut ſacrilegio geniti ad habitũ Conuerſorum, ſeu famulorum in Monaſteriis, vel domibus regularibus ſeruientium recipiantur, & in ipſis Monaſteriis, ſeu domibus regularibus ad ſeruilia miniſteria, viliora obſequia, humiles functiones, atque abiecta ſeruitia admitti poſſint, ea tamen conditione, vt ad habitum religioſorum, vel ad profeſſionem quam Religioſi emittere ſolent, emittendam, necnon ad omnes non modo ſacros, ſed etiam minores ordines, vel ad Clericalem characterẽ, denique cũcta eccleſiaſtica officia, & functiones, & ad aſ-

cendendũ ad altiores gradus ſint eis portę perpetuò clauſæ, & obſeratæ.

QVO ad reliquos verò non ex inceſtu præfato, nec ſacrilegio, ſed ex quouis aliominus legitimo toro natos, ſpurios, vel naturales, etiam vt præfertur, vel aliàs legitimatos, qui ob meliorem vitæ frugem, Religionem ingredi cupiunt, ſtatuimus, & ordinamus, eos ad Religionem admitti non poſſe, aut debere, niſi prius illorum vita & moribus diligenter cognitis, & circumſtantiis vniuerſis, quæ circa idoneitatẽ perſonæ attendendæ erunt, conſideratis, ac de Religionis zelo, pietate, integritate, & doctrina, fide dignis teſtimoniis adeò commendati fuerint, adeò bonam indolem, & ſpecimen virtutis præ ſe ferant, ac tot merita eis ſuffragentur, vt defectum natalium ſuppleant eorúmque receptio vniuerſæ Religioni

cõmodo, & vtilitati profutura videatur. Et ſuper hoc ipſo in Generali vel Prouinciali Capitulo, matura deliberatione habita, Generalis vel Prouincialis Superioris, ac Diffinitorum vnanimi conſenſu approbati, & ad habitum regularẽ admiſſi extiterint: & tamen hi ſic recepti ad gradus, honores & dignitates ſui ordinis obtineñ. perpetuò inhabiles, & illorum incapaces remaneant, niſi ſuper hoc cũ eis fuerit auctoritate Apoſtolica ſpecialiter diſpenſatum. Si quis autem eorum aliàs quàm vt præfertur, recipietur, profeſſio ſimiliter nulla ſit, atque ipſi habitu priuari, & à Religione eiici debeant, eorúmque receptores, excommunicatione, vt ſupra, innodati ipſo facto exiſtant.

CÆTERVM quoniam ſæpè ſeuitia ingerunt, & ſe eſſe virtutes mentiuntur, ac multi decoctores

poſt dilapidatam rem familiarem, & contractam ingentem vim æris alieni, aut interuerſam alienam pecuniam eorum fidei creditam, vt ratiocinia effugiant, Alij poſt furta, latrocinia, rapinas, homicidia, aliáve facinora patrata, etiam banniti aut dãnati, ſeu qui meritas pro ſuis delictis pœnas metuũt, non pia intentione, ſed ad euitandam legum & iudiciorum ſeueritaté, quia tuto in ſæculo viuere non poſſunt, tunc demum quęrunt à Religione auxilium, quãdo aliunde illud non ſperant, vnde ſub habitu, & nomine Religioſorum, animum Religioni inimicum & inueterata vitia retinent, neque alios, qui ſancta vocatione vocati ſunt, patiuntur tranquillè diuinis obſequiis inſiſtere, in grauem Dei offenſam, Religionis opprobrium, & ſcandalũ plurimorum, vt his quoque ſubterfugij &

impunitatis ſpes omnis tollatur, auctoritate Apoſtolica, & tenore præſentium, etiam perpetuò ſtatuimus & ordinamus, iuuenes, aut viros adultos, maiores ſexdecim annis, non aliter in aliquam Religionem recipi poſſe, nec debere, niſi prius de eorum parentibus, patria, déque ante acta vita, & moribus diligenter inquiratur, & ex accurrata informatione, & fide digna relatione compertũ & exploratum ſit, eos neq; aliquorum criminũ, qualia ſunt homicidia, furta, latrocinia, vel alia ſimilia aut grauiora, reos vel ſuſpectos exiſtere, vt propterea damnati ſint, aut ne dãnentur formident, neque ingenti ære alieno ſupra vires facultatum ſuarum grauatos, vel reddendis ratiociniis ita obnoxios, vt ex huiuſmodi cauſa, lis, vel moleſtia eis iam illata, vel timendum ſit ne inferatur: Niſi deni-

que conſtet, ipſos non humana aliqua ratione,ſed tãtum deuotionis, & pietatis feruore, vitam Religioſam ſponte & ex animo elegiſſe: Déque his omnibus in Generali, vel Prouinciali Capitulo plena, & indubitata fide facta, tam Superioris generalis,ſeu Prouincialis,quàm Diffinitorum conſenſu approbati, & ad habitum regularem admiſſi fuerint.Omnes autem, & quoſcũque, vt dictum eſt, criminoſos vel ſuſpectos, aut æri alieno, vt etiam diximus, vel rationibus reddendis obligatos, ad Religionem perpetuo inhabiles declaramus. Et ſi qui eorum contra præſentem noſtram conſtitutioné temerè admittentur, tam ſuſceptionem habitus, quàm profeſſionem,& inde ſecuta, ex nunc, prout ex tunc pari modo irritamus,& annullamus, viribúſq; & effectu carere decernimus:ac iu-

bemus, eos qui ſic de facto recepti erunt, habitu ſpoliari, & à Religione expelli: & nihilominus ſi expulſi non fuerint, volumus, & pariter declaramus habitus ſuſceptionem, & profeſſionem penitus nullam eſſe & cenſeri, ac propterea attenta nullitate habitus & profeſſionis, licere quibuſcunque Iudicibus, & Curiis etiá ſæcularibus, ad quos, ſeu quas ſpectat contra eos, vt prius iuris & facti remediis opportunis, ex officio, vel ad cuiuſcunque inſtãtiam, vel querelam ciuiliter, criminaliter, aut mixtim procedere. Quare volumus, vt cuiuſque iuuenis, aut viri maioris xvj. annis à ſeculo ad Religionem tranſeuntis, approbatio, admiſſio, & receptio in Generali vel Prouinciali Capitulo, vt ſupra ordinatum eſt, pro tempore fiant, necnon Religioſi ſic recepti nomé, & cognomé, quibus in ſæculo vte-

batur,& patria in actis ipſius Capituli deſcribãtur,& notentur. Et inſuper quoſcunque Religioſos, eorúmque Superiores, qui aliquas perſonas, vt dictum eſt, inhabiles poſt hanc Conſtitutionem publicatam receperint, voce actiua & paſſiua, necnon officiis, gradibus, honoribus, & dignitatibus quibuſcunque per eos obtentis eo ipſo in perpetuum priuamus, & tam illis priuatos, quàm ad illa,& alia quæcunque impoſterum obtinẽda perpetuò inhabiles,eorúmque incapaces decernimus,& declaramus.

SED,& quia interdum Satanas in Angelum lucis ſe callidè transfigurat,ac perditi quidam,& facinoroſi homines quòd ſępè vidimus & experti ſumus, inſtigante antiquo Pacis & Religionis hoſte, non veriti ſunt temerario auſu habitũ Religioſorum aſſumere, ea mente, vt

veluti ſub ouina pelle lupi rapaces, per dolum, & inſidias Chriſti fideles incautos, & nihil mali à Religioſis ſuſpicantes opprimerét, ſiue vt poſt ſcelera perpetrata, viam faciliorem ad fugam haberent, ſiue vt banniti Curiæ ſæcularis, quæ eos propemodum interceptos perſequebatur, manus effugerent, & cõtigit aliquando ipſos Sicarios, Religioſis veſtibus indutos, à veris Religioſis hac fraude deceptis, intra domos Regulares hoſpitio receptos fuiſſe: Prohibemus eodem modo atque interdicimus, ne quis Regularis ex vna Prouincia ad aliã Prouinciam ſui ordinis tranſcũdo, etiam in itinere, intra aliquod Monaſterium, domum vel locum alterius Prouinciæ ad habitandum, vel tanquam hoſpes recipi, aut ad modicum tempus diuertere poſſit, niſi à Superiore, eius loci vbi reſidet, expreſſam

expreſſam licentiam diſcedendi in ſcriptis obtentam, ſeu litteras obedientiæ vel commendatitias ſecum deferat, atque exhibeat, vel niſi ita cognitus ſit iis, ad quos diuerterit, vt de eius perſona, nullus omnino dubitationi, aut ſuſpicioni locus relinquatur. Ideóque præcipimus vniuerſis, & ſingulis locorum Ordinariis eorúmque vicariis in ſpiritualibus generalibus, vt per ſuos Officiales, Miniſtros vel executores curent ab omnibus perſonis regulati habitu indutis, quas per ſuas Ciuitates vel diœceſes iter facere, vel tranſire, & ad quæcunque Hoſpitia, vel diuerſoria ſe recipere cõtigerit, diligenter perquiri, num huiuſmodi litteras obedientię, ſeu cõmendatitias ſecum deferant. Quòd ſi eos dictas litteras non habere, vel ignotos eſſe deprehenderint, poſſint contra ipſos etiam, tanquã

dictorum criminum ſuſpectos procedere, & tandiu illos ſub cuſtodia detinere, donec certa de eiſdẽ notitia habeatur. Et tamen volumus, vt, ij qui etiam pietatis vel hoſpitalitatis prætextu, regulares alterius Prouinciæ ignotos, aut ſine licẽtia, vel litteris vt ſupra receperint, dictas pœnas priuationis vocis actiuę & paſſiuæ, necnon officiorum, graduum, honorum & dignitatum obtentorum, atque inhabilitatis perpetuæ pariter incurrant. Decernẽtes ſic in præmiſſis omnibus per quoſcunque iudicari debere. Nec non irritũ & inane, ſi ſecus à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

QVOCIRCA Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus dictorum ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, & locorũ Regularium apud nos, & Sedẽ Apo

ſtolicam protectoribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, ac locorum ordinariis præfatis, per Apoſtolica ſcripta mandamus, vt eorum vnuſquiſque, per ſe, vel alium, ſeu alios, Cardinales quidem in ſuæ protectionis, ordinarij verò in ſuarũ Ciuitatum, diœceſum, & diſtrictuum regularibus locis, curent præſentes litteras publicari, eáſque perpetuò firmiter, & inuiolatè obſeruari: Inobedientes cenſuras & pœnas prædictas incurriſſe declarando, illáſque etiam iteratis vicibus aggrauando, Inuocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

NON obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quorumcunque ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, & Religionum iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis,

& conſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis quorumcunque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totaliter nõ inſerta effectus pręſentis Conſtitutionis impediri valeat quomodolibet vel differri, & de quibus quorúmque totis tenoribus habẽda ſit in his litteris mẽtio ſpecialis. Quæ omnia quatenus eidem conſtitutioni in aliquo aduerſentur, illorum tenores pro expreſſis habentes perpetuò tollimus annullamus & abrogamus ac nolumus cuiquam ſuffragari, aut ſi Superioribus, & perſonis dictorum Ordin. Congregationum, Hoſpitalium communiter, vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultũ, quòd interdici, ſuſpẽdi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum

de indulto huiuſmodi mentionē.

MANDAMVS verò eaſdem præſentes ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de vrbe, ac Cācellariæ Apoſtolicę de more publicari, & affigi, illarúmque exemplis etiam impreſſis, Prælati Eccleſiaſtici ſigillo, & Notarij publici ſubſcriptione munitis, eandem fidem in iudicio, & extra illud haberi, quæ eiſdem originalibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginam noſtrorum interdictorū, prohibitionū, ſtatutorum, ordinationum, declarationum, decretorū, voluntatū, permiſſionis, irritationis, annullationis, iuſſionis, priuationis, præcepti, ſublationis, abrogationis, & mandatorum infringere, vel ei auſu temerario contraïre. Si quis autē hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipoten-

SED ne ijs, qui in humilitatis Spiritu, Deo, & Religioni ſeruire, & pœnitentiam agere intra Monaſteria vel domos regulares, cupiunt, ad ſanctũ huiuſmodi propoſitum via penitus præcludatur, permittimus, vt præfati illegitimi, ex dictis inceſtu, aut ſacrilegio geniti ad habitũ Conuerſorum, ſeu famulorum in Monaſteriis, vel domibus regularibus ſeruientium recipiantur, & in ipſis Monaſteriis, ſeu domibus regularibus ad ſeruilia miniſteria, viliora obſequia, humiles functiones, atque abiecta ſeruitia admitti poſſint, ea tamen conditione, vt ad habitum religioſorum, vel ad profeſſionem quam Religioſi emittere ſolent, emittendam, necnon ad omnes non modo ſacros, ſed etiam minores ordines, vel ad Clericalem characterẽ, denique cũcta eccleſiaſtica officia, & functiones, & ad aſ-

cendendū ad altiores gradus ſint eis portę perpetuò clauſæ, & obſeratæ.

QVO ad reliquos verò non ex inceſtu præfato, nec ſacrilegio, ſed ex quouis aliominus legitimo toro natos, ſpurios, vel naturales, etiam vt præfertur, vel aliàs legitimatos, qui ob meliorem vitæ frugem, Religionem ingredi cupiunt, ſtatuimus, & ordinamus, eos ad Religionem admitti non poſſe, aut debere, niſi prius illorum vita & moribus diligenter cognitis, & circumſtantiis vniuerſis, quæ circa idoneitatē perſonæ attendendæ erunt, conſideratis, ac de Religionis zelo, pietate, integritate, & doctrina, fide dignis teſtimoniis adeò commendati fuerint, adeò bonam indolem, & ſpecimen virtutis præ ſe ferant, ac tot merita eis ſuffragentur, vt defectum natalium ſuppleant eorúmque receptio vniuerſæ Religioni

cõmodo, & vtilitati profutura videatur. Et ſuper hoc ipſo in Generali vel Prouinciali Capitulo, matura deliberatione habita, Generalis vel Prouincialis Superioris, ac Diffinitorum vnanimi conſenſu approbati, & ad habitum regularé admiſſi extiterint: & tamen hi ſic recepti ad gradus, honores & dignitates ſui ordinis obtineñ. perpetuò inhabiles, & illorum incapaces remaneant, niſi ſuper hoc cũ eis fuerit auctoritate Apoſtolica ſpecialiter diſpenſatum. Si quis autem eorum aliàs quàm vt præfertur, recipietur, profeſſio ſimiliter nulla ſit, atque ipſi habitu priuari, & à Religione eiici debeant, eorúmque receptores, excommunicatione, vt ſupra, innodati ipſo facto exiſtant.

CÆTERVM quoniam ſæpè ſe vitia ingerunt, & ſe eſſe virtutes mentiuntur, ac multi decoctores

poſt dilapidatam rem familiarem, & contractam ingentem vim æris alieni,aut interuerſam alienam pecuniam eorum fidei creditam, vt ratiocinia effugiant, Alij poſt furta, latrocinia, rapinas,homicidia,aliáve facinora patrata, etiam banniti aut dãnati, ſeu qui meritas pro ſuis delictis pœnas metuũt, non pia intentione, ſed ad euitandam legum & iudiciorum ſeueritaté, quia tuto in ſæculo viuere non poſſunt, tunc demum quęrunt à Religione auxilium,quãdo aliunde illud non ſperant, vnde ſub habitu, & nomine Religioſorum, animum Religioni inimicum & inueterata vitia retinent, neque alios, qui ſancta vocatione vocati ſunt, patiuntur tranquillè diuinis obſequiis inſiſtere,in grauem Dei offenſam, Religionis opprobrium,& ſcandalũ plurimorum, vt his quoque ſubterfugij &

impunitatis ſpes omnis tollatur, auctoritate Apoſtolica, & tenore præſentium, etiam perpetuò ſtatuimus & ordinamus, iuuenes, aut viros adultos, maiores ſexdecim annis, non aliter in aliquam Religionem recipi poſſe, nec debere, niſi prius de eorum parentibus, patria, déque ante acta vita, & moribus diligenter inquiratur, & ex accurrata informatione, & fide digna relatione compertũ & exploratum ſit, eos neq; aliquorum criminũ, qualia ſunt homicidia, furta, latrocinia, vel alia ſimilia aut grauiora, reos vel ſuſpectos exiſtere, vt propterea damnati ſint, aut ne dãnentur formident, neque ingenti ære alieno ſupra vires facultatum ſuarum grauatos, vel reddendis ratiociniis ita obnoxios, vt ex huiuſmodi cauſa, lis, vel moleſtia eis iam illata, vel timendum ſit ne inferatur: Niſi deni-

que conſtet, ipſos non humana aliqua ratione, ſed tãtum deuotionis, & pietatis feruore, vitam Religioſam ſponte & ex animo elegiſſe: Déque his omnibus in Generali, vel Prouinciali Capitulo plena, & indubitata fide facta, tam Superioris generalis, ſeu Prouincialis, quàm Diffinitorum conſenſu approbati, & ad habitum regularem admiſſi fuerint. Omnes autem, & quoſcũque, vt dictum eſt, criminoſos vel ſuſpectos, aut æri alieno, vt etiam diximus, vel rationibus reddendis obligatos, ad Religionem perpetuo inhabiles declaramus. Et ſi qui eorum contra præſentem noſtram conſtitutioné temerè admittentur, tam ſuſceptionem habitus, quàm profeſſionem, & inde ſecuta, ex nunc, prout ex tunc pari modo irritamus, & annullamus, viribúſq; & effectu carere decernimus: ac iu-

bemus, eos qui ſic de facto recepti erunt, habitu ſpoliari, & à Religione expelli: & nihilominus ſi expulſi non fuerint, volumus, & pariter declaramus habitus ſuſceptionem, & profeſſionem penitus nullam eſſe & cenſeri, ac propterea attenta nullitate habitus & profeſſionis, licere quibuſcunque Iudicibus, & Curiis etiā ſæcularibus, ad quos, ſeu quas ſpectat contra eos, vt prius iuris & facti remediis opportunis, ex officio, vel ad cuiuſcunque inſtātiam, vel querelam ciuiliter, criminaliter, aut mixtim procedere. Quare volumus, vt cuiuſque iuuenis, aut viri maioris xvj. annis à ſeculo ad Religionem tranſeuntis, approbatio, admiſſio, & receptio in Generali vel Prouinciali Capitulo, vt ſupra ordinatum eſt, pro tempore fiant, necnon Religioſi ſic recepti nomē, & cognomē, quibus in ſæculo vte-

batur,& patria in actis ipſius Capituli deſcribātur,& notentur. Et inſuper quoſcunque Religioſos, eorúmque Superiores, qui aliquas perſonas, vt dictum eſt, inhabiles poſt hanc Conſtitutionem publicatam receperint, voce actiua & paſſiua, necnon officiis, gradibus, honoribus, & dignitatibus quibuſcunque per eos obtentis eo ipſo in perpetuum priuamus, & tam illis priuatos, quàm ad illa,& alia quæcunque impoſterum obtinēda perpetuò inhabiles,eorúmque incapaces decernimus,& declaramus.

SED,& quia interdum Satanas in Angelum lucis ſe callidè transfigurat,ac perditi quidam,& facinoroſi homines quòd ſępè vidimus & experti ſumus, inſtigante antiquo Pacis & Religionis hoſte, non veriti ſunt temerario auſu habitū Religioſorum aſſumere ; ea mente, vt

veluti ſub ouina pelle lupi rapaces, per dolum, & inſidias Chriſti fideles incautos, & nihil mali à Religioſis ſuſpicantes opprimerẽt, ſiue vt poſt ſcelera perpetrata, viam faciliorem ad fugam haberent, ſiue vt banniti Curiæ ſæcularis, quæ eos propemodum interceptos perſequebatur, manus effugerent, & cõtigit aliquando ipſos Sicarios, Religioſis veſtibus indutos, à veris Religioſis hac fraude deceptis, intra domos Regulares hoſpitio receptos fuiſſe: Prohibemus eodem modo atque interdicimus, ne quis Regularis ex vna Prouincia ad aliá Prouinciam ſui ordinis tranſeũdo, etiam in itinere, intra aliquod Monaſterium, domum vel locum alterius Prouinciæ ad habitandum, vel tanquam hoſpes recipi, aut ad modicum tempus diuertere poſſit, niſi à Superiore, eius loci vbi reſidet, expreſſam

expreſſam licentiam diſcedendi in ſcriptis obtentam, ſeu litteras obedientiæ vel commendatitias ſecum deferat, atque exhibeat, vel niſi ita cognitus ſit iis, ad quos diuerterit, vt de eius perſona, nullus omnino dubitationi, aut ſuſpicioni locus relinquatur. Ideóque præcipimus vniuerſis, & ſingulis locorum Ordinariis eorúmque vicariis in ſpiritualibus generalibus, vt per ſuos Officiales, Miniſtros vel executores curent ab omnibus perſonis regulati habitu indutis, quas per ſuas Ciuitates vel diœceſes iter facere, vel tranſire, & ad quæcunque Hoſpitia, vel diuerſoria ſe recipere cõtigerit, diligenter perquiri, num huiuſmodi litteras obedientię, ſeu cõmendatitias ſecum deferant. Quòd ſi eos dictas litteras non habere, vel ignotos eſſe deprehenderint, poſſint contra ipſos etiam, tanquã

dictorum criminum ſuſpectos procedere, & tandiu illos ſub cuſtodia detinere, donec certa de eiſdē notitia habeatur. Et tamen volumus, vt, ij qui etiam pietatis vel hoſpitalitatis prætextu, regulares alterius Prouinciæ ignotos, aut ſine licētia, vel litteris vt ſupra receperint, dictas pœnas priuationis vocis actiuę & paſſiuæ, necnon officiorum, graduum, honorum & dignitatum obtentorum, atque inhabilitatis perpetuæ pariter incurrant. Decernētes ſic in præmiſſis omnibus per quoſcunque iudicari debere. Necnon irritū & inane, ſi ſecus à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

QVOCIRCA Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus dictorum ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, & locorū Regularium apud nos, & Sedē Apo

ſtolicam protectoribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, ac locorum ordinariis præfatis, per Apoſtolica ſcripta mandamus, vt eorum vnuſquiſque, per ſe, vel alium, ſeu alios, Cardinales quidem in ſuæ protectionis, ordinarij verò in ſuarũ Ciuitatum, diœceſum, & diſtrictuum regularibus locis, curent præſentes litteras publicari, eáſque perpetuò firmiter, & inuiolatè obſeruari: Inobedientes cenſuras & pænas prædictas incurriſſe declarando, illáſque etiam iteratis vicibus aggrauando, Inuocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quorumcunque ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, & Religionum iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis,

de indulto huiuſmodi mentionē.

MANDAMVS verò eaſdem præſentes ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de vrbe, ac Cācellariæ Apoſtolicę de more publicari, & affigi, illarúmque exemplis etiam impreſſis, Prælati Eccleſiaſtici ſigillo, & Notarij publici ſubſcriptione munitis, eandem fidem in iudicio, & extra illud haberi, quæ eiſdem originalibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginam noſtrorum interdictorū, prohibitionū, ſtatutorum, ordinationum, declarationum, decretorū, voluntatū, permiſſionis, irritationis, annullationis, iuſſionis, priuationis, præcepti, ſublationis, abrogationis, & mandatorum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autē hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipoten-

tis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurũ. Dat. Romæ apud ſanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo quingenteſimo octuageſimo ſeptimo, ſexto Cal. Decemb. Pontificatus noſtri anno Tertio.

Hipp. Card. Aldobr. pro Dat.
Tho. Thom. Gualterutius.

Regiſtrata apud eundem Thomam Secretarium.

A. de Alexiis.

Anno à Natiuitate Dom. Milleſimo quingenteſimo octuageſimo ſeptimo, Indictione decima quinta, die verò Veneris vigeſima ſeptima Menſis Nouemb. Pontif. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Sixti diuina prouidẽtia Papæ quin-

ti Anno eius tertio: Retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ, lectæ & publicatæ fuerunt in valuis ſeu portis S. Ioannis Lateranen.& S. Petri Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ & acie Campi Floræ, per aliquot temporis ſpatium dimiſſæ, per Nos Io. Baptiſtam Bagni,& Octauium Tagliettum S. D. N. PP. Curſ.

Alex. Parabiachus Mag. Curſorum.

SANCTISSIMI D.N. SIXTI DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ V.

Super dubiis in Priori cõſtitutione emergentibus, de admittendis ad habitum & profeſſionem Regularibus.

Declaratio in forma perpetuò valituræ Conſtitutionis.

SIXTVS EPISCOPVS SERVVS SERVORVM DEI, ad perpetuam rei memoriam.

AD ROMANVM ſpectat Pontificem Sacrorum Canonum conditorem, quę per eum ſancita ſunt, ita ſuæ declarationis arbi-

trio dilucida reddere, vt inde nemini poſſit dubitationis ſcrupulus exoriri; præſertim vero ſalubriter conſulere, vt cum de Regularibus agitur, qui ſe omnino Dei omnipotentis obſequio mancipatunt, tollantur ea omnia, quæ eorum ſanctũ Chriſto piè inſeruiẽdi inſtitutum, quomodo valeant perturbare. Sanè poſt editam noſtram Conſtitutionem, quę incipit: *Cum de omnibus Eccleſiaſticicis ordidibus &c.* Super modo & forma recipiẽdi & admittendi eos qui ſub Religionis iugo Altiſſimo famulari deſiderant, cum variæ ſint exortæ dubitationes & quæſtiones, eæque poſtea ad audiẽtiam noſtram perlatæ, Nos ad tollendam omnem ambiguitatis occaſionem, habita cum Venerabilibus fratribus noſtris S. R.E. Cardinalibus Congregationis ſuper Regularium negotiis & conſultationi-

bus per nos inſtitutæ matura deliberatione, de illorum conſilio & aſſenſu præſentem noſtram perpetuò valituram declarationis conſtitutionem duximus promulgādam. Cum itaq; inter alia dubitetur, num primo dicta noſtra conſtitutio vbi de illegitimè genitis loquitur, comprehendat etiam eos qui poſtea per ſubſequens matrimonium fuerunt legitimati: Nos inhærentes Sacrorum Canonum diſpoſitioni auctoritate Apoſtolica tenore pręſentiū.

DECLARAMVS illegitimè natos ex iis parentibus, inter quos tempore, quo ipſi geniti ſunt, matrimonium ritè conſiſtere poterat, ſecuto poſtea matrimonio legitimos effectos ſub dicta Conſtitutione minimè comprehendi, ſed eos tam quo ad emittendam profeſſionem quàm quo ad conſequēdos gradus, honores & dignitates

ſui ordinis, æquo iure cum illis ex matrimonio legitimo & conſtanti nati ſunt, cenſendos eſſe.

ILLEGITIMOS verò etiam ex ſoluto & ſoluta, qui antequam noſtra conſtitutio emanaret profeſſi, vigore ſeu prætextu priuilegiorum, aut indultorum Apoſtolicorum cuiuis Ordini, Religioni, Monaſterio, aut Congregationi eorumve ſuperioribus in genere vel in ſpecie conceſſorum eo ipſo per ingreſſum religionis, vel per eoſdē ſuperiores ſiue alios quoſlibet etiā ſedis Apoſtolicæ de latere legatos, aut alios officiales vel miniſtros quauis præeminentia vel auctoritate etiā Apoſtolica fungentes, aut facultate ſuffultos legitimati, aut ad gradus, honores & dignitates habilitati, ſeu reintegrati, & illis alias perfuncti ſunt: Volumus poſthac non obſtañ. quibuſcunque tam

antiquis priuilegiis, aut litteris Apoſtolicis, quàm aliis indultis ſeu declarationibus, etiã ſi illa per nos poſt dictam conſtitutionem nouiſſimè edita fuiſſe aſſerãtur, honores, gradus, aut dignitates huiuſmodi obtinere non poſſe, ac diſpenſationes & legitimationes quaſcunque eis nullatenus ſuffragari, niſi ſpecialiter & nominatim cum eorum ſingulis fuerit ſuper natalium defectu ad honores, gradus & dignitates obtinendas antè vel poſt ingreſſum religionis per Rom. Põtificem immediatè, vel de eius ſpeciali mandato diſpenſatum, déque diſpenſatione ſeu mãdato per litteras Apoſtolicas, ſeu in forma Breuis, vel ſaltem per patentes litteras Cardinalis Protectoris de ipſius Rom. Põt. voluntate fidem facientes legitimè conſtiterit.

Eos pariter qui tempore publi-

cationis noſtræ conſtitutionis in ſuis Religionibus ſine huiuſmodi ſpeciali Rom. Pont. diſpenſatione officia, honores & dignitates habebant ad vitam, eo ipſo ab illis amotos & abſolutos harum ſerie declaramus. Ad tempus autem illa obtinentes permittimus in ſua adminiſtratione vſq; ad finem ſui temporis cōſeruari: ita tamen vt in poſterum nec tēpus ordinarium eis prorogari, aut extēdi, neq; ipſi ad alias non modò ſimiles verùm etiā neq; ad inferiores, aut altiores & maiores dignitates honores, gradus aſcēdere poſſint, perinde ac ſi id ipſum in præfata noſtra Conſtitutione ab initio expreſſum fuiſſet.

Ne tamen huiuſmodi Religioſi in liberalium artium, ac præſertim ſacræ Theologiæ ſtudiis, & Religioſis profectibus ſegniores fiant, atque eorundem pia ſtudia refrige-

ſcant, eos noſſe volumus, quòd ſi ipſorum quiſpiam eximia doctrinæ vitæq́ue & morũ ſanctitate excellere reperietur, déque eorum probitate & pręclaris meritis ordinum Protectores eam apud nos fidẽ fecerint, vt non immeritò ſperari queat, eorum doctrinam & operam ipſi Ordini & ſanctæ Dei Eccleſiæ vſui & cõmodo futuram, tunc demum indulgentiam & benignitatem noſtram facilè experientur.

QVONIAM verò à multis quęſitum eſt ſub nomine honorũ, graduum & dignitatum à quibus illegitimi penitus excluduntur, quid potiſſimum ſit intelligendum: Declaramus hac in re, de qua nũc agitur, Appellatione dignitatum, honorum, graduum debere intelligi Præpoſitatus, Abbatiatus, Prioratus, Guardianatus, Cuſtodiatus, Prouincialium, ac Generalium ſu-

periorum officia, & alia his ſimilia cum honore & ſuperioritate coniuncta.

Ab officiis autem oneris veluti lectoris, confeſſarij, ſtudiorum & ſacræ Theologiæ magiſtri, Regentis, Prædicatoris verbi Dei, & cæteris huiuſmodi, immo etiam à voce actiua, à ſacris ordinibus ſuſcipiendis ipſorúmq; miniſterio ipſos illegitimos, dummodo ex ſacrilegio vel inceſtu geniti non ſint, nequaquam arcemus.

Cvm verò in quibuſdam Religionibus capitula Prouincialia aut numquam, aut non quotannis, ſed rarius celebrentur: quædam etiam monaſteria, aut domus huiuſmodi in remotiſſimis regionibus Hæreticorum, aut Infidelium tyrannidi finitimis ſita ſint: ne ij, quos extra Capitula ad habitum, vel profeſſionem regulares admitti prohibui-

buimus, tempus celebrandis capitulis pręfixum nimis diu expectare, aut ad ea cum maximo incommodo accedere cogantur, concedimus & indulgemus.

VT in qualibet prouincia ſaltem duo, vel ſi commodè fieri poterit, tria, aut plura monaſteria ſeu domus regulares deputentur, quarum ſeu quorũ ſuperiores infra annum ſaltem ad inquiſitionem ſuper nouitiis faciendam, & ad ipſos Religioſos iuxta formam pręfatæ conſtitutionis recipiẽdos, & ad aliaquę in ipſa conſtitutione continentur peragenda inſimul congregentur.

QVOD ſi paucitas, aut nimia diſtantia monaſteriorũ ne id quidem patiatur, ſaltẽ tribus ex antiquioribus Patribus vnius monaſterij, aut domus eius Prouinciæ huiuſmodi facultas & auctoritas per capitulũ generale, ſcilicet monachorũ, vel

Pro-

Prouinciale mendicantium & reliquorum Regularium eius ordinis demandetur.

VERVM in ijs monaſteriis, domibus & locis regularibus, quæ aut nondum in Congregationes redacta, aut aliàs nulli Prouinciæ ſubiecta ſunt ſtatuimus vt trina Capitula Conuentualia tribus diſtinctis cum interuallo ſaltem decem dierũ vicibus celebrata, eandem in recipiendis Nouitĳs per trinas huiuſmodi diſtinctas vices approbatis habeant auctoritatem, quæ per noſtram Conſtitutioné Capitulis Prouincialibus eſt attributa.

NEQVE verò ſi in generalibus vel Prouincialibus Capitulis aliqui vocales deſint, nec ſi à diffinitorum conſenſu aliquis diſcripauerit, idcirco receptio religioſorum retardari, impediri, aut impugnari debebit: ſed ſatis eſſe volumus ſi vocaliũ &

ſuffragiorum numerus legitimus à iure, vel per cuiuſcúnque ordinis ſtatuta præfinitus interuenerit. Et quod de Capitulo Prouinciali aut generali dictum eſt, idem iuris ſtatuimus ſi quæ Religiones nõ Capitulorum ſed Congregationum, aut dietarum, vel alio quouis nomine vti reperiantur.

QVOD autem pertinet ad profeſſionem tam illegitimorũ, quàm eorum qui poſt xvj. ætatis annũ expletum regularem habitum ſuſceperunt, quia tunc demum verè & propriè religioſi effici dicuntur cũ profeſſionem emittunt, Declaram⁹ eos qui ante prædictam noſtram editam Conſtitutionem habitũ ſuſceperint, & poſt ipſius promulgationem cupiunt profiteri, non aliàs ad profeſſionem admittendos eſſe, quàm facta inquiſitione, & ſeruata forma in ipſa cõſtitutione præſcri-

pta:& eorum, qui poſt dictam promulgationẽ etiã ignorãter nõ habita dicta inquiſitione, & non ſeruata forma ad profeſſionem admiſſi fuerint, profeſſionẽ nullius eſſe roboris & momenti. In oblatis autẽ & Conuerſis profeſſionẽ emittentibus ſatis erit ſi quo ad mores, & ſtatum perſonarum ipſa inquiſitio fiat.

SED cum eadem ratio vigeat in tacita profeſſione emittenda, quæ militat in expreſſa, ſtatuimus, quòd in quibuſuis ordinibus & religionib⁹, neq; etiã tacita prfofeſſio quorũcũque religioſorũ induci poſſit, nec inducta intelligatur, niſi in receptione cõſtitutionis forma ſeruata fuerit

SI quis verò ante editam noſtrã Conſtitutionem iam tacitè profeſſus, expreſſe cupiat profiteri, vel ſi quis apoſtata ad ſuam Religionem redire voluerit, inquiſitio & forma præſcripta non erit neceſſaria, niſi

vel de morib⁹, ſtatu & qualitate perſonę, vel de validitate ipſi⁹ tacitè profeſſionis dubitatio aliqua oriatur.

In iis autem qui in locis à ſua patria longiſſimè remotis degentes, vel quorum patria ab Hæreticis vel Infidelibus miſerè oppreſſa detinetur, voluerint ſe diuinis obſequiis ſub regulari habitu dicare, vt in hoc quoque ſedis Apoſtolicæ benignitas eluceſcat quæ cunctos mortales, præſertim verò exteros ex lõginquis regionibus ad eam aſſiduè confluentes materno ſinu libenter amplectitur, ſancimus exteros huiuſmodi & aduenas, quamuis non liquido conſtet de ijs omnibus quę in conſtitutione noſtra requirũtur, tamen ſi diligentia adhibita nihil appareat, quod eos impediat, habiles reputandos eſſe.

Qvod ſi quis ante vel poſt cõſtitutionem ipſam profeſſus ad ſa-

cros ordines vel ad honores,gradus & dignitates promotus exiſtat, & poſtmodum in eo natalium defectum,aut criminum in dicta conſtitutione noſtra expreſſorum notam, quæ prius ignorabantur detegi contigerit: Decernimus eum ſtatim poſt huiuſmodi defectus notitiam habitam non aliàs quàm iuxta formam ipſius conſtitutionis ad honores,gradus & dignitatis, aut ad executionem ſacrorum ordinũ admitti debere.

CONTRA criminoſos verò, quorum profeſſio eadem conſtitutione noſtra irrita declaratur acpropterea Iudicibus & curiis ſecularibus procedendi facultas conceditur;tunc demum id locum habere volumus, & non aliter, cum actis publicis conſtiterit ipſo iudices & curiam ſecularem ante ſuſceptioně habitns de ipſo crimine aduerſus

eos accuſationem ſuſcepiſſe, vel inquiſitionem inſtituiſſe.

CÆTERVM quæ à nobis circa Religioſos viros in præfata conſtitutione ſancita ſunt, ea nequaquam volumus ad moniales nunc extēdi.

POSTREMO dum interdicimus ne quis regularis alterius Prouinciæ intra aliquod Monaſterium, domum, vel locum alienæ prouinciæ, etiam tanquā hoſpes, & ad modicum tempus recipi poſſit, niſi à ſuperiore loci vbi reſidebat, & à quo diſceſſit licentiam expreſſam in ſcriptis exhibuerit, vel niſi ſatis cognitus ſit; id obſeruari volumus non ſolùm in religioſis itinerantibus de vna in aliam Prouinciam, ſed in ijs quoque qui proficiſcuntur de vno in aliud eiuſdē Prouinciæ monaſterium tam ſui quàm alterius ordinis. Quod ſi dicerēt ſed ad Apoſtolicam Sedem confugere

ob grauamina à ſuisSuperioribus ſi bi illata, &ideo ab ipſis ſuperiorib⁹ licētiā,& literas obtinere nō potuiſſe nō propterea vllo modo recipi valeāt, niſi fide dignorum teſtimonio de petita ab eis licentia, & per ſuos Superiores denegata conſtiterit.

In Alma verò Vrbe noſtra Religioſi aduenæ & peregrini de grauaminibus ſibi illatis conquerentes nullibi ſine huiuſmodi litteris, aut licentia recipiendi erunt, niſi prius ad Congregationem dictorũ Cardinalium ſuper negotiis Regulariũ à nobis deputatorum, vel ad ſuos Protectores remittantur, vbi ipſis auditis pro rerum perſonarum qualitate quid agendum ſit ſtatuetur.

Reliqva autē in priori noſtra Conſtitutione cōtenta, quæ in præſentibus litteris non declarantur, Volumus perpetuo firma & valida, & in ſuo robore permanere;

ac ab omnibus ad quos ſpectat inuiolabiliter obſeruari.

Et ſi quid à nobis alicui ordini aut Religioni præter aut cõtra prȩfatæ conſtitutionis formam poſt illius editionem circa recipieñ. extra Capitula Nouitios, aut aliàs indultum aut conceſſum fuit, id omne ac deſuper confectaslitteraspror ſus reuocamus & annullamus, ac ad terminos præſentis conſtitutionis reducimus, & aliàs nemini volumus ſuffragari.

Decernentes ſic in præmiſſis vniuerſis, & ſingulis per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos etiam cauſarum ſacri Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales ſublata eis & eorũ cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretãdi facultate in quauis cauſa & inſtantia vbique iudicari & diffiniri debere: Necnon irrritũ & ina-

ne ſi ſecus ſuper his à quoquá quauis auctoritate ſcienter vel ignorãter contigerit attentari. Non obſtãtibus præfata & alijs conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis; necnon quorumcunque ordinum tam mendicantium quàm non mẽdicantium religionum ac Monaſteriorum etiam eorum quæ ordinum capita dicuntur, Prioratuum, Domorum & quorumuis Regularium locorum iuramento cõfirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, ſtabilimentis, vſibus & naturis quantocunque tempore obſeruatis necnon fundationis eorundem, aliis quoque priuilegiis indultis, exemptionibus & litteris Apoſtolicis illis omnibus ipſorúmq; ſuperioribus Generalibus, vel Prouincialibus, Cõuentibus, Capitulis, fratribus & perſonis per quoſcun-

que Rom.Pont. prædeceſſores noſtros, ac noſmetipſos etiã poſt primo dictæ noſtrę conſtitutionis publicationẽ & præfatam ſedem etiã per modũ ſtatuti perpetui, ac initi & ſtipulati cõtractus ſeu quaſi, necnon motu, ſciẽtia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſideratione, intuitu, cõtemplatione, vel ad inſtantiam Imperatoris, Regum, Ducum, aliorúmque Principum, Sãctæque R. E. Cardinalium, ac de eorum conſilio & aſſenſu etiam conſiſtorialiter habito quomodocunque ac ſub quibuſuis tenoribus & formis, necnõ cum quibuſuis reſtrictiuis, reſtitutiuis, præſeruatiuis, annullatiuis derogatoriarum derogatoriis, aliíſque efficacioribus, efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis quomodocunque cõceſſis, confirmatis, & etiam iteratis

vicibus extẽſis & moderatis, etiam ſi in eis ac ſtatutis, ſtabilimentis & fundationibus præfatis caueatur expreſſè, quòd numquam eorum priuilegia & indulta reuocata vel moderata aut immutata intelligantur, nec illis in toto vel in parte derogatum cenſeatur per quaſcunque litteras etiam derogatoriarum derogatorias, ac alias fortiores & efficaciores clauſulas in ſe cõtinentes, niſi illorum ac etiam certarum ſpecialium litterarum Apoſtolicarum inde confectarum verè, non autem per clauſulas generales vel ſpeciales idem importãtes inſerto tenore, ac de ſimili Cardinaliũ conſilio, quód q; ſemper in huiuſmodi derogationibus & aliis diſpoſitionib⁹ cenſeatur appoſita clauſula, quòd tũc demum nec aliter, nec alio modo effectum ſortiantur, cum ſuperiorum capitulorum & conuentuum præ-

fatorũ ad id accedat aſſenſus, quódque derogationes & aliæ diſpoſitiones huiuſmodi aliter effectum non habeant niſi conſiſtorialiter factæ & per trinas diſtinctas litteras eundem tenorem continentes tribus diſtinctis vicibus ſuperioribus Capitulis & Conuentibus pręfatis fuerint intimatæ, eorúmque pariter ad id expreſſus accedat aſſenſus: aliter verò factæ viribus & effectu omnino careãt, ac ſuperiores Capitula Cõuentus & aliæ perſonæ præfatæ ad parendum illis & decretis deſuper proceſſibus, eorũque executoribus & ſubexecutoribus, ac ipſorum mandatis, & monitionibus minimè teneantur: ſed litterarum huiuſmodi executionem omnino impedire nec ratione reſiſtentiæ cẽſuris Eccleſiaſticis, etiam per ipſos executores vel ſubexecutores latis innodari poſſint.

Quibus omnibus etiam ſi aliàs de
eorúmque totis tenoribus ſpecia-
lis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua,
ac de verbo ad verbum,non autem
per clauſulas generales, idem im-
portantes mentio ſeu quæuis alia
expreſſio habenda aut aliqua alia
exquiſita forma ad hoc ſeruāda fo-
ret tenores huiuſmodi ac ſi de ver-
bo ad verbum inſererentur præſen-
tibus pro ſufficienter expreſſis&in-
ſertis habentes harum ſerie ſpecia-
liter & expreſſe derogamus,& qua-
tenus effectum præſentiū quoquo-
modo impedire, vel retardare, vel
illis obeſſe poſſent,ea omnino tol-
limus, & abrogamus, cæteriſque
contrariis quibuſcúnque. Vt autē
præſentes litteræ omnibus plenius
innoteſcāt,mandamus illas ad val-
uas Baſilicæ Principis Apoſtolorū
de vrbe & in Cancellaria Apoſt.
necnon acie Campi Floræ publica-

ri earúmque exempla de more affigi: Volumúſque & decernimus vt ipſarum præſentium exempla etiã impreſſa, manú ve Notarij publici, & ſigillo Prælati Eccleſiaſtici aut illius Curiæ obſignata eandem vbique locorum fidem faciant, quàm ipſæ præſentes facerent ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginã noſtrarum declarationum, voluntatum, permiſſionis, conceſſionis, indulti, ſtatuti, ſanctionis, Decretorum, derogationis, ſublationis, & abrogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ in Monte Quirinali Anno incarnationis Dominicæ Milleſimo quingenteſimo octua-

geſimo octauo, xij Calend. Nouẽbris. Pontificatus noſtri Anno Quarto.,

E.Card. Prodat.

I. Ang.Papius.

Regiſtrata apud Io. Angelum Secretarium.

S. de Vrſinis.

ANNO à Natiuitate Domini, milleſimo quingenteſimo octuageſimo octauo, Indictione prima, die verò ſeptima menſis Nouemb. Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & Domini Noſtri D. Sixti diuina prouidentia Papæ Quinti, Anno Quarto: Retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicarum S. Ioannis Lateranẽ. & S. Petri Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnõ Cancellariæ Apoſtolicæ & aciei

SVMMA PRIVIL.

Campi floræ, vt moris eſt per Nos Io. Bapt. Bagni & Octauium Tagliettum S. D. N. PP. Curſſ.

Alex. Parabiachus mag. Curſorum.

Excudebat IOANNES LE BLANC, Typographus.

1589.

STVDIOSO
LECTORI.

QVONIAM *fœlicis recordationis S. D. N. Gregorius XIII. confirmauit priuilegia ſacri noſtri Ordinis Minimorum, nec non Fratrum Minorum ſub hac formula & clauſula: Quatenus ſunt in vſu, & ſacris canonibus & decretis Cōcilij Tridentini non aduerſantur, bonum duxi omnia decreta præfati Concilij diligenter & accuratè per legere, atque ea, in iis notare, quæ notan-*

da videbātur, eadémque ex eodem Concilij libro depromere, quæ derogant noſtris priuilegiis, & aliis, conceſſis à ſummis Pontificibus, præfatorum fratrum Minorum atque Prædicatorum ordini, quibus gaudemus per cōmunicationem, vt vnuſquiſque noſtrum faciliori negotio cognoſcere poſsit, quænam habemus, vel non habemus priuilegia. Hæc igitur lege, his vtere, ad laudem & gloriam Dei Opt. Max. proximíque ædificationem, & omnia æqui bonique conſule.

SEQVVNTVR EA, QVÆ PER SAcros Canones & decreta Concilij Tridentini, Fratrum Minimorum, nec non Mendicãtium priuilegiis, derogare videntur.

Seſſ. 5. dec. de reform. Cap. 2.

REGVLARES cuiuſcunque ordinis, niſi à ſuis ſuperioribus, de vita, moribus, & ſcientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Eccleſiis ſuorum ordinum, prædicare non poſſint: *cum qua licentia*

Priuilegia nobis ſupra conceſſa fol. 21. lit. D. fol. 45. lit. D. fol. 56. lit F. & alia his ſimilia iuxta hoc decretum ſunt limitanda.

perſonaliter ſe coram Epiſcopis præſentare, & ab eis benedictionē petere teneantur, antequam prædicare incipiant. In Eccleſiis verò quæ ſuorum ordinum non ſunt, vltra licentiā ſuorum Superiorum, etiam Epiſcopi licentiam habere teneantur, ſine qua in Eccleſiis non ſuorum ordinum nullo modo prædicare poßint. Ipſam autem licentiā gratis Epiſcopi concedant.

Seſſ.6.dec.de reform. Cap.3.

Priuilegia nobis cōceſſa ſupra fol. 7. lit. B. fo.9. lit. C. fol.10. lit. D. fol.13 lite. E. fol.19. lite. F. iuxta hoc cap. limitari debent.

ECCLESIARVM Prælati ad corrigendum ſubditorum exceſſus prudenter ac diligēter intendant, & nemo ſecularis Clericus, cuiuſuis perſonalis, *vel regularis, extra Monaſterium degens, etiam ſui ordinis priuilegij prætextu tutus cenſeatur, quo minus ſi deliquerit, ab Ordinario loci, tanquam ſuper hoc à ſede Apoſtolica delegato, ſecundum Canonicas ſanctiones, viſitari, puniri, &*

corrigi valeat.

*Seſſ.7.decret.de reform. Cap.*14.

IN exemptorum cauſis cõſtitutio Innocentij quarti, quæ incipit, *Volentes*, in generali Concilio Lugdunenſi edita, ſeruetur, quam eadem ſacroſancta Synodus innouandam cenſuit, & innouat; addendo inſuper, quod in ciuilibus cauſis mercedum & miſerabilium perſonarum, clerici ſeculares aut regulares, extra Monaſterium degentes, quomodolibet exempti, etiam ſi certum iudicem, à ſede Apoſtolica deputatum, in partibus habeãt, in aliis verò, ſi ipſum iudicem non habuerint, *coram locorum Ordinariis tãquam in hoc ab ipſa ſede delegatis, conueniri, & iure medio ad ſoluendum debitũ cogi, & compelli poßint: priuilegijs exemptionibus, conſeruatorum deputationibus, & eorum in-*

Hoc decretum derogat priuilegio ſupra cõceſſo fol. 16. lit.F. & prædictum priui-

legium limitãdum iuxta hoc decretum.

hibitionibus aduerſus præmiſſa nequaquam valituris.

Seſſ.14.decret.de reform. Cap.7.

QVONIAM igitur natura, & ratio iudicij illud expoſcit, vt ſententia in ſubditos dumtaxat feratur, perſuaſum ſemper in Eccleſia Dei fuit, & veriſſimum eſſe Synodus hæc confirmat, nullius momenti abſolutionem eam eſſe debere, quam Sacerdos in eum profert, in quem ordinariam aut ſubdelegatam non habet iuriſdictionem. Magnopere verò ad Chriſtiani populi diſciplinã pertinere, ſanctiſſimis Patribus noſtris viſum eſt, vt atrocia quædam & grauiora crimina non à quibuſuis, ſed à ſummis dũtaxat ſacerdotibus, abſoluerentur. Vnde merito Põtifices Maximi pro ſuprema poteſtate, ſibi in Eccleſia vniuerſa tradita, cauſas ali-

quas, criminum grauiores ſuo potuerunt peculari iudicio reſeruare. *Neque dubitandum eſt, quando omnia quæ à Deo ſunt, ordinata ſunt, quin hoc idem Epiſcopis omnibus in ſua cuique diœceſi, in ædificationem tamen, non in deſtructionem, liceat, pro illis in ſubditos tradita ſupra reliquos inferiores Sacerdotes auctoritate, præſertim quo ad illa, quibus excommunicationis cenſura annexa eſt.* Hanc autem delictorum reſeruationem, cõſonum eſt diuinæ auctoritati, non tantùm in externa politia, ſed etiã coram Deo vim habere. Veruntamen piè admodum, ne hac ipſa occaſione aliquis pereat, in eadem Eccleſia Dei cuſtoditum ſemper fuit, vt nulla ſit reſeruatio in articulo mortis: atque ideo omnes Sacerdotes quoſlibet pœnitẽtes à quibuſuis peccatis, & cenſuris ab-

ſoluere poſſunt: extra quem articulum Sacerdotes cum nihil poſſint in caſibus reſeruatis, id vnum pœnitentibus perſuadere nitantur, vt ad ſuperiores & legitimos iudices pro beneficio Abſolutionis accedant.

Seſſ.21.dec. de reform. Cap.8.

QVÆCVNQVE in diœceſi ad Dei cultum ſpectant, ab ordinario diligenter curari, atque iis, vbi oportet, prouideri æquum eſt: propterea commendata Monaſteria, etiam Abbatiæ, Prioratus, & Præpoſituræ nuncupatæ, in quibus nō viget regularis obſeruantia, nec non beneficia tam curata, quam non curata, ſecularia & regularia, qualitercunque commendata, etiam exempta, ab Epiſcopis, etiam tanquam Apoſtolicæ ſedis delegatis, annis ſingulis viſitentur; curentque ijdem

Epiſcopi congruẽtibus remediis, etiam per ſequeſtrationem fructuum, vt, quæ renouatione indigẽt, aut reſtauratione, reficiantur: & cura animarum, ſi qua illis vel eorũ annexis immineat, aliáque debita obſequia rectè exerceantur, appellationibus quibuſcunque, priuilegiis, conſuetudinibus etiam immemorabili tempore præſcriptis, conſeruatoriis, iudicum deputationibus, & eorum inhibitionibus non obſtantibus: &, ſi in eis vigeret obſeruantia regularis, prouideant Epiſcopi paternis admonitionibus, vt eorum regularium Superiores, iuxta eorum regularia inſtituta, debitam viuẽdi rationem obſeruent, & obſeruari faciant, & ſibi ſubditos in officio contineant, ac moderentur. *Quod ſi admoniti, intra ſex menſes eos non viſitauerint,*

priuilegia nobis cõceſſa ſupra fol 7. lit. B. fol. 9. li. C. fol 10. lit. E. fol. 13. lit. E. fol. 16. lit. F. iuxta hoc decretũ limitari debent.

vel correxerint, tunc ijdem Epiſcopi, etiam vt delegati ſedis Apoſtolicæ eos viſitare poſſint, & corrigere, prout ipſi Superiores poſſent, iuxta eorum inſtituta, quibuſcunque appellationibus, priuilegijs, & exemptionibus, penitus remotis, & non obſtantibus. Seſſ. 22. dec. de Obſeruandis & euitand. in celebratione Miſſæ.

DEINDE, vt irreuerẽtia vitetur, ſinguli in ſuis diœceſibus interdicant ne cui vago, & ignoto Sacerdoti Miſſas celebrare liceat. Neminem præterea qui publicè, & notoriè criminoſus ſit, aut ſancto altari miniſtrare, aut ſacris intereſſe permittant, *neue patiantur priuatis in domibus, atque omnino extra Eccleſiam & ad diuinum tantum cultum dedicata Oratoria ab eiſdem ordinariis, deſignanda & viſitanda, ſanctum hoc ſacrificium à ſecularibus aut regularibus*

Hoc decretum derogat priuilegijs nobis ſupra conceſſis fol 6 lit. A. & fol. 15. lit. D.

quibuſcumque peragi : ac niſi prius qui interſint decenter compoſito corporis habitu, declarauerint, ſe mente etiam, ac deuoto cordis affectu, non ſolum corpore adeſſe. Ab Eccleſiis verò Muſicas eas, vbi ſiue organo, ſiue cãtu laſciuum, aut impurũ aliquid miſcetur, item ſeculares omnes actiones, vana, atque adeo prophana colloquia, deambulationes, ſtrepitus, clamores arceant, vt domus Dei verè domus Orationis eſſe videatur, & dici poſſit. *Poſtremo ne ſuperſtitioni locus aliquis detur, edicto, & pœnis propoſitis caueant, ne Sacerdotes aliis, quàm debitis horis celebrent*, neue ritus alios, aut alias cæremonias, & preces in Miſſarum celebratione adhibeant, præter eas, quæ ab Eccleſia probatæ, ac frequenter, & laudabili vſu receptæ fuerint.

Hoc decretum derogat priuilegiis ſupra cõceſſis fo. 49. lit. B. ſub finẽ art. & 54. lit. C.

Quarundam verò Miſſarum, & candelarum certum numerum, qui magis à ſuperſtitioſo cultu, quàm à vera religione, inuentus eſt, omnino ab Eccleſia remoueant: doceántq; populum, quis ſit, & à quo potiſſimum proueniat ſanctiſſimi huius ſacrificij tam pręcioſus ac cæleſtis fructus. *Moneant etiam eundem populum, vt frequenter ad ſuas parochias, ſaltem diebus Dominicis, & maioribus feſtis, accedant.* Hæc igitur omnia, quæ ſummatim enumerata ſunt, omnibus locorum Ordinariis ita proponuntur, vt non ſolum ea ipſa, ſed quæcumq; alia huc pertinere viſa fuerint, ipſi pro data ſibi à ſacroſancta Synodo poteſtate, ac etiam, vt delegati ſedis Apoſtolicę, prohibeant, mandēt, corrigant, ſtatuant, atque ad ea inuiolatè ſeruanda cenſuris Ec-

cleſiaſticis, aliíſque pœnis, quæ illorum arbitrio conſtituentur, fidelem populum compellant: non obſtãtibus priuilegiis, exemptionibus, appellationibus, ac conſuetudinibus quibuſcumque.

Seſſ.23.dec.de Reformat. Cap. 11.

MINORES ordines iis, qui ſaltem Latinam linguam intelligant, per temporum interſtitia, niſi aliud Epiſcopo expedire magis videatur, conferantur; vt eo accurratius, quantum ſit huius diſciplinæ pondus, poſſint edoceri, ac in vnoquoque munere, iuxta præſcriptum Epiſcopi, ſe exerceant; ídque in ea, cui aſcripti erunt, Eccleſia, niſi fortè ex cauſa ſtudiorum abſint, atque ita de gradu in gradum aſcendant, vt in eis cum ætate vitæ meritũ, & doctrina maior accreſcat, quod & bonorum morum exemplum,

& aſſiduum in Eccleſia miniſterium, atque maior erga preſbyteros, & ſuperiores Ordines reuerentia, & crebrior, quàm antea, Corporis Chriſti cōmunio maxime comprobabūt. Cúmque hinc ad altiores gradus, & ſacratiſſima myſteria ſit ingreſſus, nemo iis initietur, quem non ſcientiæ ſpes maioribus Ordinibus dignum oſtendat. *Hi verò non niſi poſt annum à ſuſceptione poſtremi gradus minorum Ordinum ad ſacros ordines promoueantur: niſi neceſſitas, aut Eccleſiæ vtilitas, iudicio Epiſcopi, illud expoſcat.*

Seſſ. 23. dec. de Reform. Cap. 12.

Priuilegia noſtro Minimorum ordini ſupra conceſſa fol. 15. lit. D. fol. 38. lit. A. fol. 45. lit.

NVLLVS *in poſterum ad Subdiaconatus ordinem ante vigeſimum ſecundum, ad Diaconatus ante vigeſimum tertium, ad Preſbyteratus ante vigeſimum quintū ætatis ſuæ annum promoueatur.* Sciant tamen

Epiſcopi, non ſingulos, in ea ætate conſtitutos, debere ad hos ordines aſſumi, ſed dignos duntaxat, & quorũ probata vita ſenectus ſit. Regulares, quoque nec in minori ætate, nec ſine diligẽti Epiſcopi examine ordinentur: priuilegiis quibuſcumque, quo ad hoc penitus excluſis. *E. & alia his ſimilia aut maiora iuxta præſens Decretum debent intelligi.*

ANTIQVITVS *ad ordinem presbyteratus poterãt promoueri fratres noſtri ordinis anno vigeſimo ſecundo ex conceſſione nobis facta à Iulio ſecundo, & etiam ſine examinatione ex Mari Magno, ſed quia hoc priuilegium abrogatum fuit per præſẽs decretum Concilij non fuit alijs priuilegijs inſertum.*

Seſſ. 23.*decret. de reformat.*

Cap. 13.

PROMOTI ad ſacrum Subdiaconatus ordinẽ, ſi per annum ſaltèm in eo non ſint verſati, ad

altiorem gradum, niſi aliud Epiſcopo videatur, aſcendere non permittantur. *Duo ſacri ordines non eodem die, etiam regularibus, conferantur*: priuilegiis ac indultis quibuſuis conceſſis, non obſtantibus quibuſcunque.

Seſſ. 23. dec. de reform. Cap. 15.

QVAMVIS Preſbyteri in ſua ordinatione à peccatis abſoluendi occaſionem accipiant, decernit tamen ſancta Synodus, *nullum etiam regularem, poſſe confeſſiones ſecularium, etiam ſacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, niſi aut parochiale beneficium, aut ab Epiſcopis per examen, ſi illis videbitur eſſe neceſſarium, aut alias idoneus iudicetur, & approbationem quæ gratis detur, obtineat, priuilegijs, & conſuetudine quacunque, etiam immemorabili, non obſtantibus.*

Priuilegianobis ſupra conceſſa fol. 6. lit. B. & C. fol. 13 lit. C fol. 19. lite. A. B C D. E. fol. 21. lit. E. fol. 38. lit D & E & alia his ſimilia iuxta hoc decretum limitãda ſunt.

Seſſ. 24. dec. de reform. Cap. 4.

NVLLVS *ſecularis, ſiue regularis, etiam in Eccleſiis ſuorũ ordinum, contradicente Epiſcopo prædicare præſumat.* Iidem etiam ſaltem dominicis, & aliis feſtiuis diebus pueros in ſingulis parochiis fidei rudimenta, & obedientiam erga Deum, & parentes diligenter, ab iis ad quos ſpectabit, doceri curabunt, &, ſi opus ſit, etiam per cenſuras Eccleſiaſticas compellent: non obſtantibus priuilegiis, & conſuetudinibus. In reliquis, ea, quæ de prædicationis munere ſub eodem Paulo III. decreta fuerunt, ſuum robur obtineant.

Priuilegia ordini noſtro ſupra cõceſſa fol. 21. lit. D fol. 45 lit D fol. 56. li F iuxta hoc decretum debent intelligi.

Seſſ. vltima de Reg. Cap. 3.

IN Monaſteriis & domibus, tam virorum, quàm mulierum, bona immobilia poſſidentibus, vel non poſſidentibus, is tantum numerus conſtituatur, ac in po-

ſterum conſeruetur, qui vel ex redditibus propriis Monaſteriorum, vel ex cõſuetis eleemoſynis commodè poſſit ſubſtantari: *nec de cetero ſimilia loca erigantur ſine Epiſcopi, in cuius diœceſi erigẽda ſunt, licentia prius obtenta.*

Priuilegiũ nobis ſupra conceſſum fol. 12. liter. C. iuxta hoc decretum eſt limitandũ.

Seſſ. vltima de regula. Cap. II.

IN Monaſteriis ſeu domibus virorum, ſeu mulierum, quibus imminet animarum cura perſonarum ſeculariũ, præter eas, quæ ſunt de illorum Monaſteriorum, ſeu locorum familia, perſonæ, tam regulares, quàm ſeculares, huiuſmodi curam exercẽtes, ſubſint immediate in iis, quæ ad dictam curam, & ſacramentorum adminiſtrationem pertinent, *iuriſdictioni, viſitationi, & correctioni Epiſcopi, in cuius diœceſi ſunt ſita. Nec ibi aliqui, etiam ad nutum amouibiles, deputentur, niſi de eiuſdem*

Priuilegia nobis ſupra conceſſa. fol. 7. lit. B fol 9. lit. C. fol 10. lit E. fol. 13. lit. E. fol 16.

conſenſu, ac præuio examine, per eum, aut eius Vicarium faciendo, excepto Monaſterio Cluniacẽſi cum ſuis limitibus, & exceptis etiam iis Monaſteriis, ſeu locis, in quibus Abbates, Generales, aut Capita ordinum ſedem ordinariã principalem habent, atque aliis Monaſteriis, ſeu domibus, in quibus Abbates, aut alij regularium Superiores iuriſdictionem Epiſcopalem & temporalem in Parochos, & Parochianos exercent: ſaluo tamẽ eorum Epiſcoporum iure, qui maiorem in prædicta loca, vel perſonas iuriſdictionem exercent.

lite. F. iuxta hoc decretũ limitari debẽt.

Seſſ. vltima de Regula. Cap 12.

CENSVRÆ *& interdicta, nedum à ſede Apoſtolica emanata, ſed etiam ab ordinariis promulgata, mãdante Epiſcopo à regularibus in eorum Eccleſiis publicentur, atque ſer-*

Derogat hoc cap. priuilegiis nobis conceſſis ſupra fo. 8 lit. C fol 9 lit. C. fol 10.

lit. C. & E. fol. 42 lit. F. fol. 53 lit. C.

uentur. Dies etiam feſti, quos in diœceſi ſua ſeruandos idem Epiſcopus præceperit, ab exemptis omnibus, etiam regularibus, ſeruentur.

Seſſ. vltima de Regula. Cap. 13.

CONTROVERSIAS omnes de præcedentia, quæ perſæpe cum ſcandalo oriuntur inter Eccleſiaſticas perſonas, tam ſeculares, quam regulares, cum in proceſſionibus publicis, tum in iis quæ fiunt in tumulandis deffunctorũ corporibus, & in deferenda vmbella, & aliis ſimilibus, Epiſcopus amota omni appellatione, & non obſtantibus quibuſcunque, componat. *Exempti autem omnes, tam clerici ſeculares, quã regulares, quicumque, etiam monachi, ad publicas proceſſiones vocati, accedere compellantur, ÿs tãtum ex-*

ceptis, qui in ſtrictiori clauſura perpetuo viuunt.

Seſſ. vltima de Regula. Cap.20.

ABBATES, qui ſunt ordinum capita, ac cæteri prædictorum ordinũ Superiores, Epiſcopis non ſubiecti, quibus eſt in alia inferiora Monaſteria, Prioratúſve legitima iuriſdictio, eadem illa ſibi ſubdita Monaſteria, & Prioratus, ſuo quiſque loco, atque ordine, ex officio viſitent, etiam ſi commendata exiſtant. Quæ cum ordinum ſuorum capitibus ſubſint, declarat Sancta Synodus, in iis, quæ alias de viſitatione Monaſteriorũ commendatorum definita ſunt, non eſſe comprehenſa: teneanturque quicunque prædictorum ordinum Monaſteriis præſunt, prædictos viſitatores recipere, & illorum ordinationes exequi. Ipſa quo-

que Monaſteria, quæ ſunt ordinum capita, iuxta Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, & cuiuſque Ordinis, conſtitutiones viſitentur & quandiu durabunt huiuſmodi Commendæ, Priores Clauſtrales, aut in Prioratibus Conuentum habentibus, Superiores qui correctiones, & ſpirituale regimen exercent, à Capitulis generalibus, vel ipſorum ordinum viſitatoribus inſtituantur. *In cæteris omnibus præfatorum ordinum priuilegia, & facultates quæ ipſorum perſonas, loca, & iura concernunt, firma ſint, & illæſa.*

Nota ex his verbis non eſſe abrogata priuilegia mēdicantium, & aliorū ordinū qui diuerſis gaudēt priuilegiis, exceptis prænotatis articulis, imo ex cōcil. firmiora & illæſa reddi.

Seſſ.25.dec.de reformat. Cap.12.

NON ſunt ferendi qui variis artibus, decimas, Eccleſiis obuenientes, ſubtrahere moliuntur, aut qui ab aliis ſoluendas temere occupant, & in rem ſuam vertunt: cum decimarum ſolutio de-

Hoc cap. derogat *priuilegiis nobis conceſſis ſupra fol.13 lit. E. fol.55.lit.A.*

bita ſit Deo, aut qui eas dare noluerint, aut dantes impediunt, res alienas inuadunt. *Præcipit igitur ſancta Synodus omnibus, cuiuſcunque gradus, & conditionis ſint, ad quos decimarum ſolutio ſpectat, vt eas, ad quas, de iure teneantur*, in poſterum cathedrali, aut quibuſcunque aliis Eccleſiis, vel perſonis, quibus legitimæ debentur, integre perſoluant. Qui verò eas aut ſubtrahunt, aut impediunt, excommunicentur, nec ab hoc crimine, niſi plena reſtitutione ſecuta, abſoluantur. Hortatur de hinc omnes, & ſingulos, pro Chriſtiana charitate, debitóque erga Paſtores ſuos munere, vt de bonis ſibi à Deo collatis, Epiſcopis, & Parochis, qui tenuioribus præſunt Eccleſiis, large ſubuenire ad Dei laudem, atque ad Paſtorum ſuorum, qui pro eis in-

uigilant, dignitatem tuendam, non grauentur.

Seſſ.25.dec.de reformat. Cap.13.

DECERNIT Sancta Synodus, quibuſcunque in locis, iam ante annos quadraginta, quarta, quæ funeralium dicitur, Cathedrali aut Parochiali Eccleſiæ ſolita eſſet perſolui, ac poſtea fuerit ex quocumque priuilegio, aliis Monaſteriis, Hoſpitalibus, aut quibuſcumque locis piis conceſſa, eadem poſthac integro iure, & eadem portione, quæ antea ſolebat, Cathedrali, ſeu Parochiali Eccleſiæ perſoluatur: non obſtantibus conceſſionibus, gratiis, priuilegiis, etiam Mari Magno, nuncupatis, aut aliis quibuſcumque.

FINIS.

S. FRANCISCVS DE PAVLA.

Minimum pro magno placeat tibi, et improperium peregrinationis non audies. Eccles. 29.